ข้อเสนอ 2

การแก้ไขซึ่งถูกเสนอโดยคณะสมัชชาการแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญ 1 ของ สมัยประชุมวิสามัญครั้งที่สองปี 2013–2014 (การลงมติบทที่ 1, สมัยประชุมวิสามัญครั้งที่สองปี 2013–2014) จะแก้ไขเพิ่มเติมรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California โดยการเพิ่มหมวดเข้าไปในรัฐธรรมนูญ และเพิกถอนและเพิ่มหมวด ดังนั้น ข้อกำหนดที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ยกเลิกจะถูกพิมพ์ด้วย~~ตัวขีดฆ่า~~ และข้อกำหนดใหม่ซึ่งถูกเสนอให้เพิ่มเข้าไปใหม่จะถูกพิมพ์ด้วย *ตัวเอียง* เพื่อระบุว่าเป็นข้อกำหนดใหม่

2

การแก้ไขที่ได้เสนอกับมาตรา IV และ XVI

ลำดับแรก—หมวด 12.5 นั้นถูกเพิ่มเข้าไปในมาตรา IV ให้อ่านดังนี้ :

หมวด 12.5 ภายใน 10 วัน หลังจากที่มีการเสนองบประมาณตามกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 12 หลังการปรับปรุงซึ่งได้เสนอที่มีต่องบประมาณของผู้ว่าการรัฐที่ถูกกำหนดไว้โดยกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 13308 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล หรือพระราชบัญญัติการสืบตำแหน่ง และหลังการประกาศใช้พระราชบัญญัติว่าด้วยงบประมาณ หรือในทันทีที่สามารถดำเนินการได้หลังจากนั้น ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะเสนอรายการทั้งสองต่อไปนี้ให้แก่สภานิติบัญญัติ :

(a) การประมาณรายได้ของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณที่ตามมา และสำหรับปีงบประมาณหลังจากนั้นอีกสามปี

(b) การประมาณเงินรายจ่ายของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณที่ตามมา และสำหรับปีงบประมาณหลังจากนั้นอีกสามปี

ลำดับที่สอง—หมวด 20 ของมาตรา XVI นั้นที่จะถูกเพิกถอน

~~หมวด 20 (a) บัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณจะถูกสร้างขึ้นในกองทุนทั่วไป ณ ที่นี้~~

~~(b) ในแต่ละปีงบประมาณตามที่ได้ระบุไว้ในย่อหน้า (1) ถึง (3) ผู้ควบคุมจะโอนเงินจำนวนต่อไปนี้จากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ :~~

~~(1) จำนวนเงินรวมที่เท่ากับ 1 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินที่ถูกประมาณไว้ของรายได้กองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณ 2006–07 โดยไม่ให้เกินวันที่ 30 กันยายน 2006~~

~~(2) จำนวนเงินรวมที่เท่ากับ 2 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินที่ถูกประมาณไว้ของรายได้กองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณ 2007-08 โดยไม่ให้เลยวันที่ 30 กันยายน 2007~~

~~(3) จำนวนเงินรวมที่เท่ากับ 3 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินที่ถูกประมาณไว้ของรายได้กองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณปัจจุบัน โดยไม่ให้เลยวันที่ 30 กันยายน 2008 และเป็นประจำปีหลังจากนั้น~~

~~(c) การโอนเงินจะต้องไม่ถูกกำหนดโดยกลุ่มย่อย (b) ในปีงบประมาณใดๆ ภายในขอบเขตที่ผลยอดเงินในบัญชีจะเกิน 5 เปอร์เซ็นต์ของการประมาณรายได้จากกองทุนทั่วไปที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติว่าด้วยงบประมาณของปีงบประมาณนั้นตามที่ได้ประกาศใช้ หรือแปดพันล้านดอลลาร์ ($8,000,000,000) ไม่ว่าจำนวนใดก็ตามที่มากกว่า ตามอำนาจในพระราชบัญญัติสภานิติบัญญัติอาจกำกับให้ผู้ควบคุมโอนจำนวนเงินที่เกินกว่าระดับที่ถูกกำหนดไว้โดยกลุ่มย่อยนี้เข้าสู่บัญชีอีกหนึ่งปีงบประมาณหรือมากกว่านั้น~~

~~(d) ภายใต้ข้อจำกัดที่ถูกกำหนดไว้โดยหมวดนี้ เงินที่ถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณจะกลายเป็นรายได้จากกองทุนทั่วไปเพื่อจุดมุ่งหมายทั้งหมดของรัฐธรรมนูญนี้~~

~~(e) การโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณอาจถูกหยุดไว้ชั่วคราวหรือถูกลดจำนวนลงเป็นเวลาหนึ่งปีงบประมาณตามที่ได้ระบุไว้โดยคำสั่งผู้บริหารที่ออกโดยผู้ว่าการรัฐโดยไม่เกินวันที่ 1 มิถุนายน ของปีงบประมาณก่อนหน้านี้~~

~~(f) (1) 50 เปอร์เซ็นต์ของเงินที่ถูกโอนเข้าสู่บัญชีในแต่ละปีงบประมาณ ซึ่งสูงถึงจำนวนเงินรวมจำนวนห้าพันล้านดอลลาร์ ($5,000,000,000) สำหรับปีงบประมาณทั้งหมดจะถูกฝากเข้าในบัญชีย่อยเงินกองทุนที่สะสมไว้เพื่อการเกษียณอายุและฟื้นฟูงบประมาณขาดดุล (Deficit Recovery Bond Retirement Sinking Fund) ซึ่งจะถูกสร้างขึ้นในบัญชีนี้ เพื่อจุดมุ่งหมายของการยกเลิกพันธบัตรเพื่อการฟื้นฟูงบประมาณขาดดุลที่อนุมัติและออกตามที่ได้อธิบายไว้ในหมวด 1.3 นอกเหนือจากการชำระเงินอื่นใดที่จัดให้โดยกฎหมายเพื่อจุดมุ่งหมายของการยกเลิกพันธบัตรเหล่านี้ เงินในบัญชีกองทุนที่สะสมไว้จะถูกจัดสรรให้แก่เหรัญญิกอย่างต่อเนื่อง เพื่อนำไปใช้จ่ายสำหรับจุดมุ่งหมายนั้นในจำนวนเงิน ณ เวลานั้น และในลักษณะที่เหรัญญิกเห็นว่าเหมาะสม เงินใดๆ ที่เหลืออยู่ในบัญชีย่อยเงินกองทุนที่สะสมไว้หลังจากที่พันธบัตรเพื่อการฟื้นฟูงบประมาณขาดดุลได้ถูกยกเลิกหมดแล้ว จะถูกโอนเข้าสู่บัญชี และอาจถูกโอนเข้าสู่กองทุนทั่วไปตามที่ระบุไว้ในย่อหน้า (2)~~

~~(2) เงินทุนอื่นๆ ทั้งหมดที่ถูกโอนเข้าสู่บัญชีในปีงบประมาณจะไม่ถูกฝากเข้าในบัญชีย่อยเงินกองทุนที่สะสมไว้ และตามพระราชบัญญัติ อาจถูกโอนเข้าสู่กองทุนทั่วไป~~

ลำดับที่สาม—หมวด 20 นั้นถูกเพิ่มเข้าไปในมาตรา XVI ให้อ่านดังนี้ :

หมวด 20 (a) (1) บัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณจะถูกสร้างขึ้นในกองทุนทั่วไป ณ ที่นี้

(2) สำหรับปีงบประมาณ 2015–16 และแต่ละปีงบประมาณต่อไปจากนั้นตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณของปีงบประมาณ ผู้ควบคุมจะโอนเงินจำนวนที่เท่ากับ 1.5 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนที่ประมาณไว้ของรายได้จากกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณนั้นจากกองทุนทั่วไปเข้าสู่บัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณโดยไม่เกินวันที่ 1 ตุลาคม

(b) (1) สำหรับปีงบประมาณ 2015–16 และแต่ละปีงบประมาณต่อไปจากนั้นตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณของปีงบประมาณ กระทรวงการคลังจะเสนอข้อมูลทั้งหมดต่อไปนี้ให้แก่สภานิติบัญญัติ :

(A) การประมาณจำนวนเงินของเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่อาจถูกจัดสรรให้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B สำหรับปีงบประมาณนั้น

(B) (i) การประมาณของเงินส่วนนั้นของรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (A) ที่ได้มาจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่จ่ายจากกำไรส่วนทุนสุทธิ

(ii) ส่วนของการประมาณในข้อกำหนด (i) ที่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ของการประมาณที่ทำขึ้นภายใต้ย่อหน้าย่อย (A)

(C) ส่วนนั้นของภาระผูกพันการจัดหาเงินทุนของรัฐภายใต้หมวด 8 ที่มีผลมาจากการรวมจำนวนที่ถูกคำนวณไว้ภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ให้เป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป หากมี

(D) จำนวนเงินของการจัดสรรใดๆ ที่ได้อธิบายไว้ในข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (c) ที่มีขึ้นจากรายได้ที่ถูกอธิบายไว้ในข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้านี้

(E) จำนวนเงินที่เป็นผลมาจากการหักมูลค่ารวมที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (C) และ (D) ออกจากมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) หากน้อยกว่าศูนย์จะถือว่ามีจำนวนเงินเป็นศูนย์สำหรับจุดมุ่งหมายนี้

(F) จำนวนเงินที่น้อยกว่าที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (E) หรือจำนวนเงินของการโอนที่มีผลทำให้ยอดเงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณสูงถึงจำนวนจำกัดที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (e)

(2) ในปีงบประมาณ 2016–17 ตามที่เกี่ยวกับเฉพาะปีงบประมาณ 2015–16 เท่านั้น และในปีงบประมาณ 2017–18 และในแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้น โดยให้แยกออกจากที่เกี่ยวกับแต่ละปีงบประมาณก่อนหน้านี้สองปีต่อไป กระทรวงการคลังจะคำนวณรายการต่อไปนี้ทั้งหมดโดยใช้วิธีการเดียวกันที่ใช้กับปีงบประมาณที่เกี่ยวข้อง และเสนอการคำนวณเหล่านี้ต่อสภานิติบัญญัติ :

(A) การประมาณจำนวนเงินของเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลแล้วที่อาจถูกจัดสรรให้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B

(B) (i) การประมาณของเงินส่วนนั้นของรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลแล้วที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (A) ที่ได้มาจากภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาที่จ่ายจากกำไรส่วนทุนสุทธิ

(ii) ส่วนของการประมาณที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลแล้วในข้อกำหนด (i) ที่เกิน 8 เปอร์เซ็นต์ของการประมาณที่ทำขึ้นภายใต้ย่อหน้าย่อย (A)

(C) การคำนวณที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลแล้วของส่วนนั้นของภาระผูกพันการจัดหาเงินทุนของรัฐภายใต้หมวด 8 ที่มีผลมาจากการรวมจำนวนที่ปรับเปลี่ยนข้อมูลแล้วที่ถูกคำนวณไว้ภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ให้เป็นรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป หากมี

(D) จำนวนเงินของการจัดสรรใดๆ ที่ได้อธิบายไว้ในข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (c) ที่มีขึ้นจากรายได้ที่ถูกอธิบายไว้ในข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1)

(E) จำนวนเงินที่เป็นผลมาจากการหักมูลค่ารวมที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (C) และ (D) ออกจากมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) หากน้อยกว่าศูนย์จะถือว่ามีจำนวนเงินเป็นศูนย์สำหรับจุดมุ่งหมายนี้

(F) หากจำนวนเงินที่ถูกโอนก่อนหน้านี้สำหรับปีงบประมาณโดยผู้ควบคุมจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) และ (d)

(G) จำนวนเงินที่น้อยกว่าของ (i) จำนวนเงินซึ่งไม่น้อยกว่าศูนย์ที่มีผลมาจากการหักออกจากจำนวนเงินที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (E) มูลค่าของการระงับชั่วคราวหรือการลดลงใดๆ ของการโอนตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 22 ที่ถูกอนุมัติก่อนหน้านี้โดยสภานิติบัญญัติสำหรับปีงบประมาณที่เกี่ยวข้อง และจำนวนเงินที่ถูกโอนไปก่อนหน้านี้สำหรับปีงบประมาณนั้นโดยผู้ควบคุมตามที่ได้อธิบายไว้ในย่อหน้าย่อย (F) หรือ (ii)

จำนวนเงินของการโอนที่มีผลทำให้ยอดเงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณสูงถึงจำนวนจำกัดที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (e)

(c) (1) (A) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2015–16 และในแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้นถึงปีงบประมาณ 2029–30 ตามการประมาณที่ถูกระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) และ (3) ของกลุ่มย่อย (h) และเงินที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a) ผู้ควบคุมจะโอนจำนวนเงินจากกองทุนทั่วไปและบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ ตามหมายกำหนดการที่ได้เสนอต่อผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน ดังที่ได้เสนอไว้ในย่อหน้าย่อย (B)

(B) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ ในปีงบประมาณที่กฎหมายว่าด้วยงบประมาณได้ระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (A) ให้ใช้ :

(i) ห้าสิบเปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินทั้งสองที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a) และจำนวนเงินที่มีผลมาจากการหักมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ออกจากมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(ii) 50 เปอร์เซ็นต์ที่เหลืออยู่จะถูกจัดสรรโดยสภานิติบัญญัติสำหรับภาระผูกพันและจุดมุ่งหมายหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้นต่อไปนี้ :

(I) ภาระผูกพันของกองทุนทั่วไปที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินของปีงบประมาณก่อนหน้านี้ตามที่กำหนดไว้ในหมวด 8 ที่เคยมีอยู่ในวันที่ 1 กรกฎาคม 2014

(II) เงินกู้งบประมาณให้แก่กองทุนทั่วไป จากกองทุนภายนอกกองทุนทั่วไปที่มียอดคงเหลือในวันที่ 1 มกราคม 2014

(III) การเรียกร้องค่าสินไหมซึ่งจะต้องจ่ายให้สำหรับค่าใช้จ่ายที่ต้องมีที่เกิดขึ้นก่อนปีงบประมาณ 2004–05 ที่ยังไม่ได้จ่าย และตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 6 ของมาตรา XIII B และได้อนุญาตให้จ่ายตามข้อตกลงในระยะเวลาหลายปีตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย

(IV) หนี้สินที่ไม่ได้รับการสนับสนุนทางการเงินของแผนบำนาญในระดับรัฐ และการสนับสนุนทางการเงินล่วงหน้าให้แก่ผลประโยชน์หลังการจ้างงานที่เกินจำนวนเงินพื้นฐานตามที่ได้กำหนดไว้สำหรับปีงบประมาณที่ มิฉะนั้น เงินทุนจะถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ สำหรับจุดมุ่งหมายของข้อกำหนดย่อยนี้ จำนวนเงินพื้นฐานคือจำนวนเงินที่จะต้องจ่ายตามกฎหมาย บันทึกความเข้าใจที่ถูกอนุมัติแล้ว หมายกำหนดการผลประโยชน์ที่ถูกกำหนดขึ้นโดยนายจ้างหรือองค์กรที่ได้รับอนุญาตให้กำหนดการสนับสนุนเหล่านั้นเพื่อลูกจ้างที่ถูกแยกออกหรือถูกยกเว้นจากการต่อรองร่วมหรือการผสมผสานของกรณีใดๆ เหล่านี้ เพื่อให้มีคุณสมบัติภายใต้ข้อกำหนดย่อยนี้ การจัดสรรจะเข้าเสริมและไม่แทนที่การสนับสนุนทางการเงินที่มิฉะนั้นจะมีขึ้นเพื่อใช้จ่ายภาระผูกพันที่ถูกอธิบายไว้ในข้อกำหนดย่อยนี้สำหรับปีงบประมาณ หรือปีงบประมาณที่มีตามมา

(2) (A) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2030-31 และในแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้น ตามการประมาณที่ถูกระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) และ (3) ของกลุ่มย่อย (h) ผู้ควบคุมจะโอนจำนวนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ ตามหมายกำหนดการที่ได้เสนอต่อผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน ดังที่ได้เสนอไว้ในย่อหน้าย่อย (B)

(B) ในปีงบประมาณที่กฎหมายว่าด้วยงบประมาณได้ระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (A) ให้ใช้กับจำนวนเงินทั้งสองที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a) และจำนวนเงินที่มีผลมาจากการหักมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ออกจากมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(C) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ สภานิติบัญญัติอาจจัดสรรจำนวนเงินได้สูงถึง 50 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินทั้งสองที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a) และของจำนวนเงินที่ที่มีผลมาจากการหักมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ออกจากมูลค่าที่ถูกคำนวณภายใต้ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ให้แก่ภาระผูกพันและจุดมุ่งหมายหนึ่งอย่างหรือมากกว่านั้นที่ถูกอธิบายไว้ในข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1)

(3) การโอนที่ถูกอธิบายไว้ในกลุ่มย่อยนี้จะอยู่ภายใต้การระงับชั่วคราวหรือการลดลงตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 22

(d) ภายในวันที่ 1 ตุลาคมของปีงบประมาณ 2016-17 และในแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้น ตามการประมาณที่ถูกระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (4) และ (5) ของกลุ่มย่อย (h) ผู้ควบคุมจะโอนจำนวนเงินระหว่างกองทุนทั่วไปและบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ ตามหมายกำหนดการที่ได้เสนอต่อผู้อำนวยการฝ่ายการเงินดังต่อไปนี้ :

(1) หากจำนวนเงินในย่อหน้าย่อย (G) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) มากกว่าศูนย์ ให้โอนเงินจำนวนนั้นจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ และจะอยู่ภายใต้การระงับชั่วคราวหรือการลดลงใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 22

(2) หากจำนวนเงินที่ถูกอธิบายไว้ในย่อหน้าย่อย (F) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) มากกว่าจำนวนเงินที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (E) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ให้โอนจำนวนเงินที่เกินนั้นจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณกลับไปยังกองทุนทั่วไป

(e) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ จำนวนเงินของการโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a) และกลุ่มย่อย (c) และ (d) สำหรับปีงบประมาณใดๆ จะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่จะมีผลทำให้ยอดเงินในบัญชีที่เมื่อมีการโอนแล้วเกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของจำนวนเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณที่ถูกประมาณไว้ตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) สำหรับปีงบประมาณใดๆ เงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป ยกเว้นย่อหน้านี้ ที่จะถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ อาจถูกนำไปใช้สำหรับโครงสร้างพื้นฐานเท่านั้น ดังที่ได้กำหนดไว้โดยหมวด 13101 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังที่ได้อ่านหมวดนั้นในวันที่ 1 มกราคม 2014 รวมถึงการบำรุงรักษาที่ถูกยืดเวลาออกไปหลังจากนั้น

(f) เงินที่ถูกอธิบายไว้ในกลุ่มย่อย (b) ให้เป็นเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป คือเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปเพื่อจุดมุ่งหมายของหมวด 8 สำหรับปีงบประมาณที่เงินรายได้เหล่านั้นมีส่วนอยู่ แต่ไม่ถือว่าเป็นเงินรายได้จากภาษีเพิ่มเติมของกองทุนทั่วไปจากหลักการที่ว่าหลังจากนั้น เงินถูกโอนจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณไปยังกองทุนทั่วไป

(g) ผู้ควบคุมอาจใช้เงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ ที่ผู้ควบคุมพิจารณาว่าเป็นความจำเป็นในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายของหมวดนี้ เพื่อช่วยบริหารความต้องการด้านกระแสเงินสดประจำวันของกองทุนทั่วไป การใช้ใดๆ ตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อยนี้จะต้องไม่แทรกแซงจุดมุ่งหมายของบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ

(h) กฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีจะรวมการประมาณที่ถูกอธิบายไว้ในรายการทั้งหมดต่อไปนี้ :

(1) ย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a)

(2) ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b)

(3) ย่อหน้าย่อย (F) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b)

(4) ข้อกำหนด (ii) ของย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b)

(5) ย่อหน้าย่อย (G) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b)

ลำดับที่สี่—หมวด 21 นั้นถูกเพิ่มเข้าไปในมาตรา XVI ให้อ่านดังนี้ :

หมวด 21 (a) บัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลจะถูกสร้างขึ้นในกองทุนทั่วไป ณ ที่นี้

(b) ในวันที่ 1 ตุลาคมหรือก่อนหน้านั้นของแต่ละปีงบประมาณโดยเริ่มต้นด้วยปีงบประมาณ 2015–16 ตามจำนวนเงินที่ถูกระบุไว้ในกฎหมายว่าด้วยงบประมาณประจำปีตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 ผู้ควบคุมจะโอนจำนวนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล ตามหมายกำหนดการที่ให้ไว้โดยผู้อำนวยการฝ่ายการเงินดังต่อไปนี้ :

(1) (A) สำหรับปีงบประมาณ 2015–16 และสำหรับแต่ละปีงบประมาณหลังจากนั้น จำนวนเงินที่เป็นบวกใดๆ ที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 จะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลในจำนวนเงินที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (B) จะอยู่ภายใต้การระงับชั่วคราวหรือการลดลงใดๆ ของการโอนนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ หรือย่อหน้า (3) ของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 22

(B) ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะคำนวณจำนวนเงินซึ่งจำนวนเงินที่เป็นบวกที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 ในการผสมผสานร่วมกับเงินอื่นทั้งหมดที่ต้องมีเพื่อนำไปใช้โดยรัฐเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนสำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่กำหนดไว้ในหมวด 8 จำนวนที่เกินของการจัดสรรรวมให้แก่เขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนจากรายได้ของภาษีของกองทุนทั่วไปที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B และเงินรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่ถูกจัดสรรไว้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ รวมถึงการจัดสรรใดๆ จากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล ลบด้วยการโอนใดๆ ไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในหมวด

นี้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ และรายได้ใดๆ ที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ของมาตรา 8.5 ที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงจำนวนเปอร์เซ็นต์ในอัตราการเข้าร่วมในแต่ละวันโดยเฉลี่ย และที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นในค่าครองชีพตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 8 ของมาตรา XIII B หรือการปรับค่าครองชีพที่ใช้กับการจัดสรรตามจุดมุ่งหมายทั่วไปของเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน

(2) (A) เริ่มต้นด้วยปีงบประมาณ 2016–17 และแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้น ภายในขอบเขตของจำนวนเงินที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้านี้เกินจำนวนเงินที่ถูกโอนไปก่อนหน้านี้โดยผู้ควบคุมจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลสำหรับปีงบประมาณก่อนหน้านี้ จำนวนเงินที่เป็นบวกใดๆ ที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 สำหรับปีงบประมาณนั้นจะถูกโอนจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลด้วยจำนวนเงินที่ถูกคำนวณภายใต้ย่อหน้าย่อย (B) และจะอยู่ภายใต้การระงับชั่วคราวหรือการลดลงใดๆ ของการโอนนี้ตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ หรือย่อหน้า (3) ของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 22

(B) ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะคำนวณจำนวนเงินซึ่งจำนวนเงินที่เป็นบวกที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 ในการผสมผสานร่วมกับเงินอื่นทั้งหมดที่ต้องมีเพื่อนำไปใช้โดยรัฐเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนสำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่กำหนดไว้ในหมวด 8 จำนวนที่เกินของการจัดสรรรวมให้แก่เขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนจากรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B และเงินรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่ถูกจัดสรรไว้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ รวมถึงการจัดสรรใดๆ จากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล ลบด้วยการโอนใดๆ ไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ และรายได้ใดๆ ที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ของมาตรา 8.5 ที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงจำนวนเปอร์เซ็นต์ในอัตราการเข้าร่วมในแต่ละวันโดยเฉลี่ย และที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นในค่าครองชีพตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 8 ของมาตรา XIII B หรือการปรับค่าครองชีพที่ใช้กับการจัดสรรตามจุดมุ่งหมายทั่วไปของเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน

(c) เริ่มต้นด้วยปีงบประมาณ 2016–17 และแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้น หากจำนวนเงินที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 20 สำหรับปีงบประมาณน้อยกว่าจำนวนที่ถูกโอนก่อนหน้านี้โดยผู้ควบคุมจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลสำหรับปีงบประมาณนั้น จำนวนเงินของส่วนต่างนี้จะถูกจัดสรรโดยรัฐจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน

(d) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ จำนวนเงินที่ถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) สำหรับปีงบประมาณจะต้องไม่เกินจำนวนของจำนวนเงินสนับสนุนของรัฐที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 8 ที่เกินจำนวนเงินสนับสนุนของรัฐที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 8 สำหรับปีงบประมาณนั้น หากจำนวนของเงินสนับสนุนของรัฐที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 8 ไม่เกินจำนวนเงินของเงินสนับสนุนขอบรัฐที่คำนวณตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 8 สำหรับปีงบประมาณนั้น จะไม่มีจำนวนเงินใดถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) สำหรับปีงบประมาณนั้น

(e) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ จะไม่มีจำนวนเงินใดถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) สำหรับปีงบประมาณนั้นซึ่งปัจจัยของการบำรุงรักษาจะได้รับการพิจารณาตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (d) ของหมวด 8

(f) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ จะไม่มีจำนวนเงินใดถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) จนกว่าปัจจัยของการบำรุงรักษาถูกพิจารณาแล้วตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (d) และ (e) ของหมวด 8 สำหรับปีงบประมาณก่อนหน้าที่ปีงบประมาณ 2014–15 ได้รับการจัดสรรเสร็จสิ้นสมบูรณ์แล้ว การโอนอาจมีขึ้นในช่วงเริ่มต้นของปีงบประมาณซึ่งมีขึ้นตามปีงบประมาณที่การโอนได้รับการพิจารณา โดยยึดตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณของปีงบประมาณนั้นว่าจะตรงตามเงื่อนไขนี้ หากมีการโอนเกิดขึ้นสำหรับปีงบประมาณที่ในภายหลังถูกพิจารณาว่าไม่ตรงตามเงื่อนไขนี้ จำนวนเงินของการโอนจะถูกจัดสรรจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลเพื่อสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน จะไม่มีการโอนเกิดขึ้นสำหรับปีที่การโอนถูกพิจารณาโดยยึดตามกฎหมายว่าด้วยงบประมาณของปีงบประมาณนั้นว่าจะไม่ตรงตามเงื่อนไขนี้ แต่ถูกพิจารณาในภายหลังว่าให้ตรงในปีนั้นหรือปีงบประมาณก่อนหน้านี้

(g) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ จะไม่มีจำนวนเงินใดถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลสำหรับปีงบประมาณใดๆ ที่ข้อกำหนดของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 8 ถูกระงับชั่วคราวตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 8

(h) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของหมวดนี้ สำหรับปีงบประมาณใดๆ จำนวนเงินของการโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) จะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่จะมีผลทำให้ยอดเงินในบัญชีที่เกิน 10 เปอร์เซ็นต์ของการจัดสรรรวมให้แก่เขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนจากเงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B และเงินรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่ถูกจัดสรรไว้สำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 8 สำหรับปีงบประมาณใดๆ เงินรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไป ยกเว้นกลุ่มย่อยนี้ ที่จะถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล อาจถูกนำไปใช้โดยรัฐเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและวิทยาลัยชุมชน

(i) ในปีงบประมาณใดๆ ที่จำนวนเงินที่ต้องมีเพื่อนำไปใช้โดยรัฐเพื่อสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนสำหรับปีงบประมาณนั้นตามที่กำหนดไว้ในหมวด 8 น้อยกว่าการจัดสรรรวมให้แก่เขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนจากรายได้จากภาษีของกองทุนทั่วไปที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B และเงินรายได้จากภาษีท้องถิ่นที่ถูกจัดสรรไว้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ รวมถึงการจัดสรรใดๆ จากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล ลบด้วยการโอนใดๆ ไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ในปีงบประมาณก่อนหน้านี้ และรายได้ใดๆ ที่ถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ของมาตรา 8.5 ที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงจำนวนเปอร์เซ็นต์ในอัตราการเข้าร่วมในแต่ละวันโดยเฉลี่ย และที่ถูกปรับสำหรับการเปลี่ยนแปลงที่สูงขึ้นในค่าครองชีพตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 8 ของมาตรา XIII B หรือการปรับค่าครองชีพที่ใช้กับการจัดสรรตามจุดมุ่งหมายทั่วไปของเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน จำนวนเงินของส่วนที่ไม่เพียงพอจะถูกจัดสรรโดยรัฐจากบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน

(j) เงินที่ถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลเพื่อจุดมุ่งหมายของหมวด 8 จะถือว่าเป็นเงินที่ถูกนำไปใช้โดยรัฐเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนในปีงบประมาณที่มีการโอนเกิดขึ้น และไม่ใช่ในปีงบประมาณที่เงินถูกจัดสรรจากบัญชี

(k) ไม่มีข้อความใดในหมวดนี้ที่จะถูกตีความหมายเพื่อลดจำนวนเงินที่ต้องมีเพื่อนำไปใช้โดยรัฐเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชนตามที่กำหนดไว้ในหมวด 8 และ 8.5

(l) ผู้ควบคุมอาจใช้เงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล ที่ผู้ควบคุมพิจารณาว่าเป็นความจำเป็นในปัจจุบันเพื่อจุดมุ่งหมายของหมวดนี้ เพื่อช่วยบริหารความต้องการด้านกระแสเงินสดประจำวันของกองทุนทั่วไป การใช้เงินใดๆ โดยผู้ควบคุมตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อยนี้จะต้องไม่แทรกแซงจุดมุ่งหมายของบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาล

ลำดับที่ห้า—หมวด 22 นั้นถูกเพิ่มเข้าไปในมาตรา XVI ให้อ่านดังนี้ :

หมวด 22 (a) ในเวลาที่คำแถลงของผู้ว่าการรัฐที่ประกาศภาวะฉุกเฉินด้านงบประมาณและระบุสภาวะที่ก่อให้เกิดภาวะฉุกเฉิน สภานิติบัญญัติอาจผ่านพระราชบัญญัติที่ดำเนินการใดๆ ต่อไปนี้ :

(1) ระงับชั่วคราวหรือลดตามจำนวนเงินดอลลาร์เฉพาะเป็นเวลาหนึ่งปีงบประมาณของการโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณที่ถูกกำหนดไว้ในหมวด 20

(2) (A) คืนเงินที่ได้ถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณตามที่กำหนดไว้ในหมวด 20 กลับไปยังกองทุนทั่วไปสำหรับการจัดสรรเพื่อแก้ปัญหาภาวะฉุกเฉินด้านงบประมาณ

(B) อาจไม่สามารถคืนเงินมากกว่า 50 เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณ กลับไปยังกองทุนทั่วไปสำหรับการจัดตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าย่อย (A) ในปีงบประมาณใดๆ ได้ เว้นเสียแต่ว่าเงินในบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณได้ถูกคืนกลับไปยังกองทุนทั่วไปสำหรับการจัดสรรในปีงบประมาณที่มีมาก่อนหน้านี้

(3) ระงับชั่วคราวหรือลดตามจำนวนเงินดอลลาร์เฉพาะเป็นเวลาหนึ่งปีงบประมาณของการโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลที่ถูกกำหนดไว้ในหมวด 21

(4) จัดสรรเงินที่ถูกโอนไปยังบัญชีรักษาเสถียรภาพงบประมาณของระบบโรงเรียนรัฐบาลตามที่กำหนดไว้ในหมวด 21 และจัดสรรเงินเหล่านั้นเพื่อการสนับสนุนเขตโรงเรียนและเขตวิทยาลัยชุมชน

(b) เพื่อจุดมุ่งหมายของหมวดนี้ "ภาวะฉุกเฉินด้านงบประมาณ" หมายถึงสิ่งใดๆ ต่อไปนี้ :

(1) ภาวะฉุกเฉินที่ถูกประกาศโดยผู้ว่าการรัฐภายในความหมายของย่อหน้า (2) กลุ่มย่อย (c) ของหมวด 3 ของมาตรา XIII B

(2) (A) การตัดสินใจโดยผู้ว่าการรัฐที่แหล่งทรัพยากรที่ถูกประมาณไว้ไม่เพียงพอเพื่อสนับสนุนด้านการเงินแก่เงินรายจ่ายของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณปัจจุบันหรือที่มีตามมาหลังจากที่จัดแยกเงินไว้ต่างหากเพื่อสำรองสำหรับการชำระบัญชีภาระต่างๆ ณ ระดับที่เท่ากับจำนวนเงินสูงสุดของเงินรายจ่ายของกองทุนทั่วไปที่ถูกประมาณไว้ในเวลาของการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยงบประมาณใดๆ ของกฎหมายว่าด้วยงบประมาณสามฉบับล่าสุด ถูกปรับเพื่อสองสิ่งต่อไปนี้ :

(i) การเปลี่ยนแปลงเปอร์เซ็นต์ประจำปีในค่าครองชีพของรัฐ ตามที่ถูกวัดได้จากดรรชนีราคาของผู้บริโภคของ California

(ii) เปอร์เซ็นต์การเติบโตประจำปีในจำนวนประชากรราษฎรของรัฐตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 7901 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล

(B) จำนวนเงินสูงสุดที่อาจถูกถอนออกสำหรับภาวะฉุกเฉินด้านงบประมาณที่ถูกพิจารณาภายใต้ย่อหน้านี้จะต้องไม่เกินจำนวนเงินที่อาจมีผลในระดับเงินรายจ่ายของกองทุนทั่วไปสำหรับปีงบประมาณนั้นที่มากกว่าจำนวนเงินสูงสุดของเงินรายจ่ายรวมทั้งหมดของกองทุนทั่วไปที่ถูกประมาณไว้ในเวลาของการประกาศใช้กฎหมายว่าด้วยงบประมาณใดๆ ของกฎหมายว่าด้วยงบประมาณสามฉบับล่าสุด ดังที่ได้ถูกคำนวณไว้ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้าย่อย (A) หรือข้อจำกัดใดๆ ที่ถูกกำหนดไว้โดยย่อหน้าย่อย (B) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (a)

ข้อเสนอ 45

มาตรการริเริ่มนี้ได้ถูกเสนอให้แก่ประชาชนตามความสอดคล้องกับข้อกำหนดของหมวด 8 ของมาตรา II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

มาตรการริเริ่มนี้จะเพิ่มหมวดในประมวลกฎหมายการประกันภัย ดังนั้นข้อกำหนดใหม่ที่เสนอเพิ่มจะตีพิมพ์ด้วย *ตัวเอียง* เพื่อระบุว่าเป็นข้อกำหนดใหม่

กฎหมายที่เสนอ

การให้ความสมเหตุสมผลแบบสาธารณะเรื่องอัตราการประกันภัยและกฎหมายว่าด้วยความรับผิดชอบ

หมวด 1 ผลการตัดสินและวัตถุประสงค์

ชาว California จะต้องมีการประกันสุขภาพ การประกันภัยที่อยู่อาศัย และการประกันภัยรถยนต์เนื่องจากความจำเป็นทางเศรษฐกิจหรือการบังคับใช้ของกฎหมาย ในกรณีดังกล่าวรัฐบาลมีภาระผูกพันที่จะรับประกันว่าการประกันภัยนั้นราคาไม่แพง มีให้ สามารถแข่งขันได้ และเป็นธรรม

วัตถุประสงค์ของมาตรการนี้คือเพื่อทำให้แน่ใจว่ามีอัตราสำหรับการประกันสุขภาพ การประกันภัยที่อยู่อาศัยและรถยนต์ที่เป็นธรรมและโปร่งใสโดย : (1) กำหนดให้บริษัทประกันสุขภาพเปิดเผยและแสดงเหตุผลสนับสนุนอัตราของพวกเขาทางสาธารณะภายใต้บทลงโทษการให้การเท็จก่อนที่อัตราจะมีผลบังคับใช้ (2) ห้ามให้มีการตั้งราคาที่ไม่เป็นธรรมของการประกันสุขภาพ การประกันภัยที่อยู่อาศัยและรถยนต์โดยดูจากความคุ้มครองที่มีก่อนหน้านี้และประวัติความน่าเชื่อถือ และ (3) กำหนดให้บริษัทประกันสุขภาพจ่ายค่าธรรมเนียมเพื่อให้ครอบคลุมค่าใช้จ่ายของการบริหารจัดการกฎหมายใหม่เหล่านี้ เพื่อให้โครงการริเริ่มนี้ไม่ทำให้ผู้เสียภาษีต้องเสียเงินใดๆ

หมวด 2 การตรวจสอบจากสาธารณะและการตรวจสอบอัตราการประกันภัย

หมวด 1861.17 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายการประกันภัยให้อ่านดังนี้ :

1861.17 (a) ที่รวมอยู่ในกลุ่มย่อย (a) และ (b) ของหมวด 1861.03 และหมวด 1861.04 ถึง 1861.14 จะนำไปใช้กับการประกันสุขภาพ โดยไม่คำนึงถึงที่รวมอยู่ในกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 1851 และหมวด 10181 ถึง 10181.13 ที่รวมอยู่ในหมวด 1385.01 ถึง 1385.13 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือข้อกำหนดอื่นใดของกฎหมาย อัตราการประกันสุขภาพที่ถูกเสนอหลังวันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 จะถูกอนุมัติโดยกรรมาธิการก่อนถึงการใช้อัตรา และอัตราการประกันสุขภาพที่มีผลบังคับใช้ในวันที่ 6 พฤศจิกายน 2012 จะต้องมีการคืนเงินภายใต้หมวดนี้ ใบสมัครสำหรับอัตราการประกันสุขภาพจะต้องมีมาพร้อมกับแถลงการณ์ที่สาบานภายใต้บทลงโทษการให้การเท็จโดยผู้บริหารสูงสุดของบริษัทที่ประกาศว่าเนื้อหานั้นถูกต้องแม่นยำและปฏิบัติตามกฎหมายของรัฐ California ทุกประการ

(b) จะต้องมีระยะเปลี่ยนผ่านในระหว่างที่กรรมาธิการอาจอนุญาตภายในหลักที่มีเงื่อนไขและที่กำหนดไว้โดยกลุ่มย่อย (c) อัตราสำหรับการประกันสุขภาพใหม่ที่ยังไม่ได้ถูกอนุมัติตามที่กำหนดไว้ในหมวด 1861.05 ด้วยเหตุ (1) ที่อัตรามีวันที่นำมาใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2014 หรือก่อนหน้านั้น และ (2) ที่การประกันสุขภาพใหม่ยังไม่ได้ถูกทำตลาดในรัฐ California และมีข้อกำหนดที่ถูกบังคับไว้โดยกฎหมายรัฐบาลกลาง หรือกฎหมายแห่งรัฐมีผลในวันที่ 1 มกราคม 2012

(c) ในการดำเนินการตามที่กำหนดไว้ตามอำนาจของกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 1861.10 รวมถึงการดำเนินการภายใต้หมวด 1861.03 หรือ 1861.05 เมื่อพิจารณาว่าบริษัทได้เรียกเก็บอัตราการประกันสุขภาพที่มากเกินไป หรือมิฉะนั้น เป็นการฝ่าฝืนมาตรานี้ บริษัทจะต้องถูกกำหนดให้จ่ายเงินคืนพร้อมดอกเบี้ย โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดอื่นใดของกฎหมายและนอกเหนือจากการลงโทษอื่นใดที่กฎหมายอนุญาต

(d) เกี่ยวกับการประกันสุขภาพ การประกันภัยรถยนต์และการประกันภัยเจ้าของบ้าน การไม่มีความคุ้มครองการประกันภัยก่อนหน้านี้ หรือประวัติความน่าเชื่อถือของบุคคล จะไม่ถือเป็นเกณฑ์สำหรับการพิจารณาการมีคุณสมบัติสำหรับกรมธรรม์หรือสัญญา หรือโดยทั่วไปสำหรับอัตรา เบี้ยประกันภัย หรือการที่สามารถเอาประกันภัยได้

(e) โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดของกฎหมายอื่นใด กรรมาธิการจะได้รับอำนาจที่จำเป็นในการใช้ข้อกำหนดของหมวดนี้ รวมถึงอำนาจใดๆ ทั้งหมดของการตรวจสอบแผนบริการดูแลสุขภาพที่ได้มอบให้แก่กระทรวงการบริหารจัดการการดูแลสุขภาพ (Department of Managed Health Care) โดยหมวด 1385.01 และตามประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย

(f) บริษัทประกันสุขภาพจะต้องจ่ายค่าธรรมเนียมใบสมัครที่ถูกกำหนดไว้โดยหมวด 12979 ซึ่งจะไม่คำนึงถึงหมวด 13340 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล จะถูกจัดสรรอย่างต่อเนื่องเพื่อครอบคลุมค่าใช้จ่ายในการปฏิบัติการหรือการบริหารจัดการที่เกิดขึ้นจากหมวดนี้ กรรมาธิการจะรายงานต่อสาธารณะเป็นประจำปีถึงเงินรายจ่ายดังกล่าวทั้งหมด และผลกระทบของหมวดนี้

(g) เพื่อจุดมุ่งหมายของหมวดนี้ :

(1) "การประกันสุขภาพ" หมายถึงกรมธรรม์หรือสัญญาที่ออกโดยหรือส่งมอบในรัฐ California (A) ดังที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 106 หรือ (B) แผนการบริการดูแลสุขภาพ ดังที่ได้กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (f) ของหมวด 1345 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย

(2) "อัตรา" หมายถึงเงินที่ถูกเรียกเก็บจากการประกันสุขภาพหรือสิ่งใดๆ ที่มีผลต่อเงินที่เกี่ยวข้องกับการประกันสุขภาพ รวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่แต่ผลประโยชน์, เบี้ยประกัน, อัตราพื้นฐาน, ความสัมพันธ์การพิจารณารับประกัน ส่วนลด ส่วนจ่ายร่วม การประกันภัยร่วม ค่าเสียหายส่วนแรก การกู้ยืมเพื่อชำระเบี้ยประกัน ค่าธรรมเนียมการผ่อนชำระเงิน และค่าใช้จ่ายอื่นใดที่ผู้ถือกรมธรรม์ต้องจ่ายเอง

(3) สิ่งต่อไปนี้จะไม่อยู่ภายใต้หมวดนี้ : กรมธรรม์หรือสัญญาการประกันสุขภาพกลุ่มขนาดใหญ่ดังที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 10181 หรือกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 1385.01 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือกรมธรรม์หรือสัญญาที่ไม่ถูกรวมไว้ภายใต้หมวด 10181.2 หรือ 1385.02 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย เนื่องจากข้อกำหนดเหล่านั้นมีผลบังคับใช้ในวันที่ 1 มกราคม 2011

หมวด 3 เนื้อหาสาระทางเทคนิค

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างเปิดกว้างและถูกนำไปใช้เพื่อส่งเสริมจุดมุ่งหมายหลักของกฎหมายอย่างเต็มที่ และจะไม่ถูกแก้ไขเพิ่มเติมโดยทางตรงหรือโดยทางอ้อมโดยสภานิติบัญญัติ เว้นแต่ว่าเพื่อเพิ่มพูนจุดมุ่งหมายของกฎหมายโดยพระราชบัญญัติที่ผ่านในแต่ละสภาด้วยการออกเสียงลงคะแนนแบบการขานชื่อผู้ที่อยู่ในที่ประชุมที่ถูกบรรจุไว้ในบันทึก สมาชิกสองในสามเห็นพ้องด้วย หรือโดยพระราชบัญญัติที่มีผลบังคับใช้เมื่อได้รับการอนุมัติโดยผู้มีสิทธิ์ออกเสียงเลือกตั้งเท่านั้น หากข้อกำหนดใดๆ ของกฎหมายนี้ หรือการนำไปใช้ของบุคคลใดๆ หรือบริบทของเรื่องนี้ ถือว่าไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถบังคับได้ สิ่งนั้นจะไม่มีผลต่อข้อกำหนดอื่นๆ หรือการนำไปใช้ของการกระทำที่อาจมีผลกระทบโดยไม่มีข้อกำหนดหรือการนำไปใช้ที่ไม่ถูกต้องหรือไม่สามารถบังคับได้ และเพื่อให้บรรลุถึงเป้าหมายของข้อกำหนดของกฎหมายนี้ที่แยกส่วนออกได้

ข้อเสนอ 46

มาตรการริเริ่มนี้ได้ถูกเสนอให้แก่ประชาชนชาว California เพื่อปฏิบัติตามข้อกำหนดของหมวด 8 ของมาตรา II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

มาตรการริเริ่มนี้จะเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ แก้ไขเพิ่มเติมและเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่ง และเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย ดังนั้น ข้อกำหนดที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ลบออกจะถูกพิมพ์ด้วย~~ตัวขีดฆ่า~~ และข้อกำหนดใหม่ซึ่งถูกเสนอให้เพิ่มเข้าไปจะถูกพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง* เพื่อระบุว่าข้อกำหนดเหล่านี้เป็นข้อกำหนดใหม่

กฎหมายที่เสนอ

กฎหมาย Troy and Alana Pack Patient Safety Act ปี 2014

หมวด 1 ชื่อเรื่อง

มาตรการนี้จะเป็นที่รู้จักในชื่อ Troy and Alana Pack Patient Safety Act ปี 2014

หมวด 2 การค้นพบและการประกาศ

ประชาชนชาว California พบและประกาศดังต่อไปนี้ :

1. การปกป้องความปลอดภัยของผู้ป่วยคือผลประโยชน์มหาศาลต่อสาธารณชน

2. การใช้สารในทางที่ผิดโดยแพทย์กำลังเป็นปัญหาที่ใหญ่โตขึ้นในรัฐ California และทำร้ายผู้ป่วยมากขึ้นและมากขึ้นเรื่อยๆ ทุกปี ในปีที่แล้ว Medical Board of California ได้รายงานว่า ทางคณะกรรมการได้สั่งให้แพทย์พักงานมากกว่าที่เคยสั่งพักงานในปีที่แล้ว และ "เหตุการณ์นี้เพิ่มความสัมพันธ์กันกับแนวโน้มที่ได้ถูกสังเกตการณ์ไว้ในกรณีการสูญเสียสมรรถภาพของแพทย์ที่เพิ่มสูงขึ้น"

3. การศึกษาพบว่าแพทย์อย่างน้อยหนึ่งในสิบรายทุกข์ทรมานจากการใช้ยาและอัลกอฮอล์ในทางที่ผิดในช่วงประกอบอาชีพของตน จากบทความใน Annals of Internal Medicine แพทย์หนึ่งในสามจะประสบกับสภาวะที่รวมถึงการใช้อัลกอฮอล์และยาในทางที่ผิดที่ทำให้ความสามารถในการดำเนินงานทางการแพทย์ได้อย่างปลอดภัยเสื่อมถอยลงในช่วงเวลาใดเวลาหนึ่งในช่วงการประกอบอาชีพของพวกเขา อย่างไรก็ตาม ยังไม่มีการตรวจยาและอัลกอฮอล์แบบบังคับสำหรับแพทย์ดังเช่นที่มีการตรวจสำหรับนักบิน คนขับรถโดยสารประจำทาง และบุคลากรอื่นๆ ที่อยู่ในอาชีพที่อ่อนไหวต่อความปลอดภัย และไม่มีการป้องกันที่มีประสิทธิภาพเพื่อหยุดยั้งแพทย์จากการดำเนินงาน จนกระทั่งปัญหาการใช้สารในทางที่ผิดได้ถูกกล่าวถึง

4. แพทย์ที่สูญเสียสมรรถภาพจากยาและอัลกอฮอล์ในขณะที่ปฏิบัติงานเป็นอันตรายอย่างยิ่งต่อผู้ป่วยและต่อสาธารณชนโดยรวม จากการประมาณครั้งหนึ่งที่อ้างถึงใน Journal of the American Medical Association การเข้ารับการรักษาในโรงพยาบาลจำนวนหนึ่งในสามจากทั้งหมดประสบกับความผิดพลาดทางการแพทย์ และการสูญเสียสมรรถภาพของแพทย์อาจเป็นตัวส่งเสริมต่ออันตรายแก่ผู้ป่วยดังกล่าว แพทย์ที่สูญเสียสมรรถภาพในขณะปฏิบัติงานอาจตรวจวินิจฉัยโรคติดต่อหรือโรคที่เป็นอันตรายคุกคามต่อชีวิตผิดพลาดได้ ทำการผ่าตัดหรือหัตถการอื่นๆ ในวิถีทางที่เป็นอันตรายหรือขาดความเป็นมืออาชีพ และสั่งยาในวิถีทางที่อาจทำให้เกิดการบาดเจ็บถาวรหรือการเสียชีวิตต่อผู้ป่วยของพวกเขาได้

5. การศึกษาแสดงให้เห็นว่าแพทย์จำนวนเล็กน้อย รวมถึงแพทย์ที่ใช้ยาและอัลกอฮอล์ในทางที่ผิด จะกระทำทุรเวชปฏิบัติเป็นจำนวนมากและไม่มีใครขัดขวาง แต่ยังไม่มีกฎหมายที่จะกำหนดให้แพทย์รายงานเพื่อนร่วมงานที่พวกเขาสงสัยว่ามีการประมาทเลินเล่อทางการแพทย์หรือดำเนินงานภายใต้อิทธิพลของสาร

6. ผู้ป่วยยังมีอันตรายโดยแพทย์ที่สั่งยาตามใบสั่งแพทย์เกินขนาด และล้มเหลวในการป้องกันการใช้ยาตามใบสั่งแพทย์ในทางที่ผิด ศูนย์ควบคุมและป้องกันโรค (Centers for Disease Control and Prevention) รายงานว่าการใช้ยาเกินขนาดเป็นสาเหตุหลักของการบาดเจ็บรุนแรงถึงชีวิต และการเสียชีวิตส่วนใหญ่เหล่านั้นมีสาเหตุมาจากยาตามใบสั่งแพทย์ แต่มีแพทย์ในรัฐ California จำนวนน้อยที่ตรวจสอบประวัติยาตาใบสั่งแพทย์ของผู้ป่วยในฐานข้อมูลอิเล็กทรอนิกส์ที่รัฐเป็นผู้ควบคุมซึ่งเป็นที่รู้จักกันในชื่อ CURES ก่อนที่จะสั่งยาที่เป็นสารเสพติดและมีโอกาสที่จะเป็นอันตราย

7. ผู้ป่วยที่ได้รับอันตรายโดยแพทย์ที่สูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ที่สั่งยาที่เป็นสารเสพติดเกินขนาด หรือผู้ที่มีการกระทำทางการแพทย์ที่ประมาทเลินเล่อ มีสิทธิ์ที่จะเรียกค่าเสียหายจากความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน การเสื่อมสมรรภาพทางกาย เสียโฉม และคุณภาพของชีวิตลดลง ครอบครัวที่ยังมีชีวิตอยู่ของบุคคลผู้เสียชีวิตจากการประมาทเลินเล่อทางการแพทย์ควรได้รับค่าเสียหายที่เป็นธรรมและสมเหตุสมผลสำหรับการสูญเสียผู้อันเป็นที่รักของพวกเขา

8. อย่างไรก็ตาม ในปี 1975 สภานิติบัญญัติได้ตั้งเพดานสูงสุดจำนวน 250,000 ดอลลาร์สำหรับค่าเสียหายของการสูญเสียเหล่านี้ การจำกัดขอบเขตมากมายในเรื่องสิทธิตามกฎหมายของผู้ป่วยที่จะให้แพทย์ที่อันตรายต้องรับผิดชอบนั้นมีมาพร้อมกับคำสัญญาว่าระบบการกำกับดูแลที่เข้มแข็งจะถูกสร้างขึ้นเพื่อปกป้องผู้ป่วยจากอันตราย เรื่องอื้อฉาวด้านความปลอดภัยของผู้ป่วยในช่วง 38 ปีที่ผ่านมาได้แสดงให้เห็นว่า แพทย์ไม่สามารถที่จะกำกับดูแลตนเองได้

9. หลังจาก 38 ปีผ่านไป เพดานสูงสุด 250,000 ดอลลาร์นั้นยังไม่เคยถูกปรับเพื่อให้เหมาะสมกับภาวะเงินเฟ้อเลย แม้ว่าจะมีคำตัดสินของคณะลูกขุนก็ตาม เพดานสูงสุดจำกัดค่าของชีวิตเด็ก เช่นเดียวกันกับการสูญเสียคุณภาพของชีวิตสำหรับทุกคนที่ได้รับบาดเจ็บโดยการประมาทเลินเล่อทางการแพทย์อยู่ที่ 250,000 ดอลลาร์ ไม่ว่าทุรเวชปฏิบัติจะร้ายแรงสักเพียงใดหรือการบาดเจ็บจะรุนแรงขนาดไหนก็ตาม ผลที่ได้ก็คือ แพทย์ที่ประมาทเลินเล่อจะไม่ต้องรับผิดชอบและความปลอดภัยของผู้ป่วยก็แทบไม่มี

10. การวิจัยได้พบว่า ด้วยการให้ค่าเสียหายที่เป็นธรรมและเพียงพอต่อผู้ป่วยที่ได้รับบาดเจ็บจากทุรเวชปฏิบัติ การฟ้องร้องคดีด้านทุรเวชปฏิบัติจะกระตุ้นผู้ให้บริการดูแลสุขภาพเปิดเผยและจริงใจเกี่ยวกับความผิดพลาดมากขึ้น และจากนั้นจะมีการดำเนินการแก้ไขเพื่อลดโอกาสของความผิดพลาดซ้ำซาก ด้วยเหตุนี้จะจำกัดโอกาสของอันตรายต่อผู้ป่วยในอนาคต และเป็นตัวขัดขวางการดำเนินงานที่ไม่ดี

หมวด 3 จุดมุ่งหมายและความตั้งใจ

นี่คือความตั้งใจของประชาชนชาว California ในการประกาศใช้มาตรการนี้ เพื่อ :

1. ปกป้องผู้ป่วยและครอบครัวของผู้ป่วยจากการบาดเจ็บที่เกิดขึ้นโดยแพทย์ที่สูญเสียสมรรถภาพจากอัลกอฮอล์และยาด้วยการกำหนดให้โรงพยาบาลทำการตรวจยาและอัลกอฮอล์แบบสุ่มกับแพทย์ที่ดำเนินงาน ณ ที่นั้น และกำหนดให้โรงพยาบาลตรวจแพทย์หลังจากการเสียชีวิตที่ไม่คาดคิด หรือมีการบาดเจ็บสาหัสเกิดขึ้น

2. ปกป้องผู้ป่วยและครอบครัวของผู้ป่วยจากการบาดเจ็บโดยกำหนดให้แพทย์รายงานแพทย์รายอื่นที่ดูเหมือนจะสูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ระหว่างปฏิบัติงาน หรือหากแพทย์ที่รับผิดชอบต่อการดูแลและรักษาผู้ป่วยระหว่างเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ล้มเหลวในการปฏิบัติตามมาตรฐานการดูแลที่ถูกต้อง

3. กำหนดให้โรงพยาบาลรายงานผลลัพธ์เป็นบวกที่ยืนยันความถูกต้องแล้วของการตรวจยาและอัลกอฮอล์ต่อ Medical Board of California

4. กำหนดให้แพทย์รายใดๆ ที่ตรวจเป็นบวกสำหรับอัลกอฮอล์และยาในขณะปฏิบัติงาน หรือผู้ที่จงใจพลาดหรือปฏิเสธที่จะส่งการตรวจดังกล่าวถูกพักจากการดำเนินงานทางการแพทย์เป็นการชั่วคราวให้อยู่ในระหว่างรอการสืบสวนสอบสวน

5. กำหนดให้คณะกรรมการลงโทษทางวินัยต่อแพทย์ หากคณะกรรมการพบว่าแพทย์สูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ในขณะปฏิบัติงาน หรือในขณะเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์หรือแพทย์จงใจปฏิเสธที่จะปฏิบัติตามการตรวจยาและอัลกอฮอล์

6. กำหนดให้แพทย์ตรวจสอบ Controlled Substance Utilization Review ของรัฐ และฐานข้อมูล Evaluation System (CURES) ก่อนที่จะเขียนใบสั่งยาสำหรับสารที่ต้องควบคุมประเภท II หรือประเภท III สำหรับผู้ป่วยเป็นครั้งแรก และหากผู้ป่วยมีใบสั่งยาอยู่แล้ว ให้พิจารณาว่าผู้ป่วยมีความต้องการที่แท้จริงหรือไม่ก่อนที่จะสั่งยาเพื่อที่จะปกป้องผู้ป่วยและผู้อื่น

7. ปรับเพดานสูงสุด 250,000 ดอลลาร์ในเรื่องค่าเสียหายสำหรับความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน การเสื่อมสมรรถภาพทางกาย เสียโฉม คุณภาพของชีวิตลดลง และการเสียชีวิตในการฟ้องร้องคดีทุรเวชปฏิบัติที่กำหนดโดยสภานิติบัญญัติในปี 1975 ให้ตรงกับภาวะเงินเฟ้อ และเพื่อให้มีการปรับประจำปีในอนาคตเพื่อที่จะเพิ่มความรับผิดชอบทางการดูแลสุขภาพ เป็นตัวขัดขวาง และทำให้แน่ใจว่าผู้ป่วย ครอบครัวของผู้ป่วย และผู้อื่นที่บาดเจ็บจากแพทย์ที่ประมาทเลินเล่อจะมีสิทธิ์ได้รับค่าตอบแทนจากความสูญเสียจนกลับมาอยู่ในสภาพที่ดีเหมือนเดิมได้

8. สงวนเพดานสูงสุดในเรื่องค่าธรรมเนียมของทนายความในคดีทุรเวชปฏิบัติ

หมวด 4 มาตรา 14 (เริ่มต้นด้วยหมวด 2350.10) ถูกเพิ่มเข้าไปในบท 5 ของแผนก 2 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ ให้อ่านดังนี้ :

มาตรา 14 การป้องกันการสูญเสียสมรรถภาพจากอัลกอฮอล์และยาของแพทย์และศัลยแพทย์

2350.10 Medical Board of California จะบริหารจัดการมาตรานี้ และจะปรับกฎข้อบังคับตามความจำเป็นเพื่อนำมาตรานี้ไปใช้ภายในหนึ่งปีของวันที่มาตรามีผลบังคับใช้ กฎข้อบังคับเหล่านี้จะสอดคล้องกับมาตรฐานสำหรับการตรวจยาและอัลกอฮอล์ รวมถึง แต่ไม่จำกัดอยู่แต่การเก็บรวบรวมสิ่งส่งตรวจ การตรวจสิ่งส่งตรวจ ระดับความเข้มข้นของยาและอัลกอฮอล์ การยืนยันความถูกต้องของผลการตรวจ การเก็บสิ่งส่งตรวจและการขอตรวจตัวอย่างของสิ่งส่งตรวจจากผู้เข้าร่วมในการตรวจ การเก็บบันทึก วิถีทางที่ถูกต้องตามกฎหมาย การกลับมาปฏิบัติ

งาน และความเป็นส่วนตัวและการรักษาความลับ ที่ระบุไว้ในลักษณะ 49 ส่วน 40 ของประมวลกฎข้อบังคับของรัฐบาลกลางในวันที่มีผลบังคับใช้ของกฎหมายนี้ในขอบเขตที่มาตรฐานดังกล่าวไม่ขัดกันกับคำจำกัดความของกฎหมายนี้ หรือรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California หรือรัฐธรรมนูญแห่งสหรัฐฯ

2350.15 เพื่อจุดมุ่งหมายของมาตรานี้ คำจำกัดความต่อไปนี้จะมีความหมายดังต่อไปนี้ :

(a) "ตรวจ" หรือ "การตรวจ" หมายถึงการตรวจร่างกายแพทย์เพื่อหาการใช้ยาหรืออัลกอฮอล์ในขณะปฏิบัติงานที่อาจทำหรือได้ทำให้ความสามารถในการดำเนินงานทางการแพทย์ของแพทย์เสื่อมถอยลง

(b) "เหตุการณ์ไม่พึงประสงค์" มีความหมายเดียวกันกับที่ระบุไว้ในหมวด 1279.1 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย

(c) "คณะกรรมการ" หมายถึง Medical Board of California

(d) "ยา" หมายถึงเมแทบอไลต์ของกัญชา เมแทบอไลต์ของโคเคน เมแทบอไลต์ของโอปิแอต และเฟนไซคลิดีน (PCP) "ยา" ไม่รวมถึงยาที่ถูกสั่งโดยบุคคลที่สามที่ได้รับอนุญาตสำหรับภาวะทางอายุรกรรมเฉพาะ หากวิธีการที่แพทย์ใช้ยาไม่เป็นที่ทราบว่าก่อให้เกิดการสูญเสียสมรรถภาพ

(e) "แพทย์" หมายถึงผู้ถือใบรับรองการเป็นแพทย์หรือศัลยแพทย์ภายใต้บทนี้

(f) "โรงพยาบาล" หมายถึงโรงพยาบาลที่ให้การดูแลระยะเฉียบพลันดังที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 1250 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือกฎหมายใดๆ ที่ออกตามมาและ "แผนกผู้ป่วยนอก" ตามที่กำหนดไว้ในย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 1248 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัยหรือกฎหมายใดๆ ที่ออกตามมา

(g) "ผลการตรวจเป็นบวกที่ยืนยันความถูกต้องแล้ว" หมายถึงผลการตรวจที่เป็นบวกที่ได้ถูกยืนยันความถูกต้องผ่านทางกระบวนการที่ตั้งขึ้นโดยคณะกรรมการที่รวมถึงการยืนยันการตรวจ โอกาสของแพทย์ที่จะให้คำชี้แจง และการตรวจสอบและการพิจารณาโดยเจ้าหน้าที่ตรวจสอบทางการแพทย์ และตรงตามระดับความเข้มข้นของการสูญเสียสมรรถภาพที่ถูกกำหนดไว้โดยคณะกรรมการ

2350.20 แพทย์ทุกรายจะต้อง และบุคคลอื่นใดอาจ รายงานให้คณะกรรมการทราบถึงข้อมูลใดๆ ที่ตนทราบ ซึ่งแสดงให้เห็นว่าแพทย์รายใดๆ มีหรือได้มีการสูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ในขณะปฏิบัติงาน หรือแพทย์รายใดๆ ที่รับผิดชอบต่อการดูแลและการรักษาในระหว่างเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ล้มเหลวที่จะปฏิบัติตามมาตรฐานการดูแลที่ถูกต้อง โดยไม่คำนึงถึงข้อกำหนดใดๆ ของกฎหมาย แพทย์รายใดๆ หรือบุคคลอื่นใดที่รายงานอย่างสุจริตใจให้แก่คณะกรรมการจะไม่ต้องรับผิดชอบภายใต้กฎหมายใดๆ ของรัฐนี้สำหรับข้อความหรือความเห็นที่ทำขึ้นไว้ในรายงานดังกล่าว

2350.25 (a) ในเวลาที่วันที่มีผลบังคับใช้ของกฎข้อบังคับที่ถูกลงมติยอมรับโดยคณะกรรมการให้นำมาตรานี้ไปใช้ปฏิบัติ โรงพยาบาลจะทำการตรวจแพทย์เพื่อหายาและอัลกอฮอล์ดังต่อไปนี้ :

(1) ในลักษณะแบบสุ่มกับแพทย์ที่เป็นพนักงานประจำหรือที่ไม่ได้เป็นแพทย์ประจำ หรือผู้ที่มีสิทธิพิเศษในการรับผู้ป่วย

(2) ในทันทีที่เกิดเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์กับแพทย์ที่รับผิดชอบต่อการดูแลและการรักษาผู้ป่วยในระหว่างเหตุการณ์ หรือผู้ที่ได้รักษาผู้ป่วยหรือได้สั่งยาให้แก่ผู้ป่วยภายในช่วงเวลา 24 ชั่วโมงก่อนถึงเหตุการณ์ การตรวจควรเป็นความรับผิดชอบของแพทย์ที่จะต้องพร้อมรับการตรวจที่โรงพยาบาลโดยเร็วที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ และการที่ไม่สามารถไปรับการตรวจที่โรงพยาบาลภายใน 12 ชั่วโมงหลังจากที่แพทย์ทราบถึงเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์อาจเป็นเหตุให้มีการพักใบอนุญาตประกอบวิชาชีพแพทย์

(3) ในการกำกับดูแลของคณะกรรมการที่ปฏิบัติตามการส่งต่อผู้ป่วยตามที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 2350.20 กับแพทย์ที่อยู่ภายใต้การส่งต่อผู้ป่วย

(b) โรงพยาบาลจะส่งใบเก็บเงินให้กับแพทย์สำหรับค่าใช้จ่ายของการตรวจของพวกเขาและจะไม่ส่งผ่านค่าใช้จ่ายใดๆ ของการตรวจไปยังผู้ป่วยหรือผู้รับประกันของผู้ป่วย

2350.30 โรงพยาบาลจะรายงานผลการตรวจเป็นบวกที่ยืนยันความถูกต้องแล้ว หรือการจงใจพลาดหรือปฏิเสธของแพทย์ที่จะไปรับการตรวจให้แก่คณะกรรมการ ซึ่งจะมีการดำเนินการทั้งหมดต่อไปนี้ :

(a) เสนอเรื่องถึงแผนกการบังคับเรื่องคุณภาพสุขภาพ (Health Quality Enforcement Section) ของอัยการสูงสุดเพื่อการสืบสวนสอบสวนตามที่ได้กำหนดไว้ในมาตรา 12 (เริ่มต้นด้วยหมวด 2220)

(b) พักใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของแพทย์เป็นการชั่วคราวเพื่อรอการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการและการรับฟังคำชี้แจงในเรื่องนี้ตามที่กำหนดไว้ในมาตรา 12 (เริ่มต้นด้วยหมวด 2220)

(c) แจ้งให้แพทย์และสถานบริการสุขภาพแต่ละแห่งที่แพทย์ดำเนินงานอยู่ทราบว่า ใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของแพทย์ได้ถูกพักเป็นการชั่วคราวซึ่งกำลังรอการสืบสวนสอบสวนของคณะกรรมการและการรับฟังคำชี้แจงในเรื่องนี้

2350.35 (a) หากหลังจากการสืบสวนสอบสวนและการรับฟังคำชี้แจงแล้ว คณะกรรมการพบว่าแพทย์ได้สูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ในขณะปฏิบัติงานหรือในระหว่างเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ หรือแพทย์ จงใจปฏิเสธหรือพลาดในการปฏิบัติตามการตรวจยาและอัลกอฮอล์ คณะกรรมการจะดำเนินการลงโทษทางวินัยต่อแพทย์ ซึ่งอาจรวมถึงการรักษาอาการเสพติดโดยถือเป็นเงื่อนไขของใบอนุญาต การตรวจยาและอัลกอฮอล์เพิ่มเติมในช่วงเวลาภาคทัณฑ์ การพักใบอนุญาตประกอบวิชาชีพของแพทย์เป็นการชั่วคราว จนกว่าจะแพทย์จะแสดงให้คณะกรรมการเห็นเป็นที่พอใจว่าตนมีสมรรถภาพพร้อมที่จะกลับไปปฏบัติงานได้อีก

(b) หากคณะกรรมการพบว่าแพทย์ได้สูญเสียสมรรถภาพจากยาหรืออัลกอฮอล์ในระหว่างเหตุการณ์ไม่พึงประสงค์ คณะกรรมการจะแจ้งให้ผู้ป่วย หรือในกรณีของการเสียชีวิตของผู้ป่วยให้แจ้งครอบครัวของผู้ป่วยทราบถึงการตัดสินของคณะกรรมการ

2350.40 คณะกรรมการจะประเมินค่าธรรมเนียมรายปีกับแพทย์ที่เพียงพอที่จะจ่ายค่าใช้จ่ายที่สมเหตุสมผลของการบริหารจัดการมาตรานี้โดยคณะกรรมการและอัยการสูงสุด แพทย์จะจ่ายค่าธรรมเนียมโดยถือเป็นเงื่อนไขของการต่ออายุใบอนุญาต คณะกรรมการจะคืนเงินให้แก่สำนักงานอัยการสูงสุดสำหรับค่าใช้จ่ายในการจัดให้มีการสืบสวนสอบสวนและการบังคับใช้การดำเนินการใดๆ ภายใต้มาตรานี้

หมวด 5 หมวด 3333.2 ของประมวลกฎหมายแพ่งถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

3333.2 (a) ในการฟ้องร้องคดีใดๆ สำหรับการบาดเจ็บต่อผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพเนื่องจากการประมาทเลินเล่อทางวิชาชีพ โจทก์ที่ได้รับบาดเจ็บมีสิทธิ์ได้รับการฟื้นฟูความสูญเสียที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจเพื่อทดแทนแก่ความเจ็บปวด ความทุกข์ทรมาน ความไม่สะดวกสบาย การสูญเสียสมรรถภาพทางกาย เสียโฉม และความเสียหายที่ไม่ใช่ตัวเงินอื่นๆ

(b) จะไม่มีการฟ้องร้องคดีใดๆ ก็ตามที่ทำให้ความเสียหายสำหรับความสูญเสียที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจเกินสองแสนห้าหมื่นดอลลาร์ ($250,000) *ดังที่ถูกปรับตามที่ระบุไว้ในกลุ่มย่อย (c)*

(c) *ในวันที่ 1 มกราคม 2015 เพดานสูงสุดของจำนวนเงินความเสียหายที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (b) จะถูกปรับเพื่อสะท้อนการเพิ่มสูงขึ้นใดๆ ในภาวะเงินเฟ้อดังที่ได้วัดไว้โดยดรรชนีราคาของผู้บริโภค ซึ่งถูกจัดพิมพ์ไว้ในสำนักงานสถิติแรงงานของสหรัฐฯ นับตั้งแต่มีการจัดตั้งเพดานสูงสุดขึ้น หลังจากนั้นในแบบรายปี เพดานสูงสุดของจำนวนเงินความเสียหายที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อยนี้จะถูกปรับเพื่อสะท้อนการเพิ่มสูงขึ้นใดๆ ในภาวะเงินเฟ้อดังที่ได้วัดไว้โดยดรรชนีราคาของผู้บริโภค ซึ่งถูกจัดพิมพ์ไว้ในสำนักงานสถิติแรงงานของสหรัฐฯ กระทรวงการคลังจะคำนวณและแสดงการปรับต่างๆ ที่ถูกกำหนดไว้โดยกลุ่มย่อยนี้บนเว็บไซต์อินเทอร์เน็ตของกระทรวง*

(d) เพื่อจุดมุ่งหมายของหมวดนี้ :

(1) "ผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ" หมายถึงบุคคลใดๆ ที่ได้รับอนุญาตหรือที่ได้รับการรับรองตามที่กำหนดไว้ในแผนก 2 (เริ่มต้นด้วยหมวด 500) ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ หรือได้รับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในกฎหมาย Osteopathic Initiative Act หรือกฎหมาย Chiropractic Initiative Act หรือได้รับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในบทที่ 2.5 (เริ่มต้นด้วยหมวด 1440) ของแผนก 2 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย และคลินิก สถานีบริการสุขภาพ หรือสถานที่ให้บริการสุขภาพใดๆ ที่ได้รับอนุญาตตามที่กำหนดไว้ในแผนก 2 (เริ่มต้นด้วยหมวด 1200) ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย "ผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ" รวมถึงตัวแทนทางกฎหมายของผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพ

(2) "การประมาทเลินเล่อทางวิชาชีพ" หมายถึงการกระทำที่ประมาทเลินเล่อหรือการละเว้นไม่กระทำโดยผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพในการให้การบริการทางวิชาชีพ ซึ่งการกระทำหรือการละเว้นเป็นนิติเหตุของการบาดเจ็บส่วนบุคคลหรือการเสียชีวิตจากผลการกระทำอันผิดกฎหมาย ด้วยเหตุนี้ การบริการดังกล่าวจะอยู่ในขอบเขตของการบริการที่ได้รับอนุญาตและที่ไม่ได้อยู่ในข้อจำกัดที่ถูกบังคับโดยตัวแทนที่ออกใบอนุญาตหรือโรงพยาบาลที่ได้รับอนุญาต

(e) เพดานสูงสุดที่ถูกปรับแล้วที่ให้ไว้ในกลุ่มย่อย (c) จะใช้กับค่าตอบแทนของความเสียหายที่ไม่ใช่ทางเศรษฐกิจในการกระทำใดๆ ที่ยังไม่ได้รับการแก้ไขด้วยวิธีการข้อตกลงสุดท้ายคำพิพากษา หรือการตัดสินชี้ขาดโดยอนุญาโตตุลาการ ณ วันที่ 1 มกราคม 2015

(f) ข้อจำกัดของค่าธรรมเนียมทนายความที่ระบุไว้ในหมวด 6146 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพจะใช้กับผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพสำหรับการกระทำเพื่อให้มีการบาดเจ็บ

หรือความเสียหายตามการประมาทเลินเล่อทางวิชาชีพที่ถูกกล่าวหาของบุคคลดังกล่าว ดังที่ได้กำหนดไว้ในหมวดนี้

หมวด 6 หมวด 1714.85 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายแพ่งเพื่อให้อ่านดังนี้ :

1714.85 จะมีการสันนิษฐานว่าการประมาทเลินเล่อทางวิชาชีพในการกระทำใดๆ ที่มีต่อผู้ให้บริการด้านการดูแลสุขภาพที่เกิดจากการกระทำหรือการละเว้นโดยแพทย์และศัลยแพทย์ที่ถูกตรวจได้ผลบวกของยาหรืออัลกอฮอล์ หรือผู้ที่ปฏิเสธหรือพลาดที่จะปฏิบัติตามข้อกำหนดของการตรวจของมาตรา 14 (เริ่มต้นด้วยหมวด 2350.10) ของบท 5 ของแผนก 2 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ ตามด้วยการกระทำหรือการละเว้นและในการกระทำใดๆ ที่เกิดขึ้นจากความล้มเหลวของผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพที่ได้รับอนุญาตที่จะปฏิบัติตามหมวด 11165.4 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย

หมวด 7 หมวด 11165.4 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัยเพื่อให้อ่านดังนี้ :

11165.4 (a) ผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพและเภสัชกรที่ได้รับอนุญาตจะต้องเข้าถึงและตรวจดูประวัติอิเล็กทรอนิกส์ที่ถูกเก็บรักษาไว้ตามที่กำหนดไว้ในประมวลกฎหมายสารที่ต้องควบคุมที่ปรุงให้แก่ผู้ป่วยภายใต้การดูแลของตนก่อนที่จะสั่งยาหรือปรุงสารที่ต้องควบคุมประเภท II หรือประเภท III เป็นครั้งแรกให้แก่ผู้ป่วยรายนั้น หากผู้ป่วยมีใบสั่งยาของแพทย์สำหรับสารที่ต้องควบคุมประเภท II หรือประเภท III อยู่แล้ว ผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพจะต้องไม่สั่งสารที่ต้องควบคุมเพิ่มเติมใดๆ อีก จนกว่าผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพจะพิจารณาว่ามีความต้องการที่แท้จริง

(b) ความล้มเหลวในการตรวจสอบประวัติอิเล็กทรอนิกส์ของผู้ป่วยดังที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) จะเป็นเหตุให้มีการลงโทษทางวินัยต่อผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพโดยคณะกรรมการที่ออกใบอนุญาต คณะกรรมการที่ออกใบอนุญาตของผู้ประกอบวิชาชีพการดูแลสุขภาพทั้งหมดที่ได้รับอนุมัติให้เขียนหรือออกใบสั่งยาสำหรับสารที่ต้องควบคุมจะแจ้งให้ผู้ประกอบวิชาชีพที่ได้รับอนุมัติทั้งหมดที่อยู่ภายใต้เขตอำนาจศาลของคณะกรรมการทราบถึงข้อกำหนดของหมวดนี้

46

47

หมวด 8 การแก้ไข

กฎหมายนี้อาจถูกแก้ไขได้เพียงเพื่อเพิ่มพูนจุดมุ่งหมายของการปรับปรุงความปลอดภัยของผู้ป่วยเท่านั้น รวมถึงการทำให้แน่ใจว่าผู้ป่วย ครอบครัวของผู้ป่วย และผู้อื่นที่ได้รับบาดเจ็บโดยแพทย์ที่ประมาทเลินเล่อจะกลับมาอยู่ในสภาพที่ดีเหมือนเดิมได้จากการสูญเสียของพวกเขา โดยพระราชบัญญัติที่ได้รับอนุมัติโดยการออกเสียงลงคะแนนสองในสามของแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติและลงชื่อโดยผู้ว่าการรัฐ

หมวด 9 มาตรการริเริ่มที่ขัดแย้งกัน

ในกรณีที่มาตรการนี้และมาตรการริเริ่มอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการที่เกี่ยวข้องกับความปลอดภัยของผู้ป่วย รวมถึงค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บโดยทนายความในคดีทุรเวชปฏิบัติจะปรากฏอยู่บนบัตรเลือกตั้งแบบทั่วทั้งรัฐ ข้อกำหนดของอีกมาตรการหนึ่งหรือของมาตรการอื่นๆ จะถือว่าขัดแย้งกับมาตรการนี้ ในกรณีที่มาตรการนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบจำนวนมากกว่าข้อกำหนดของมาตรการนี้จะมีค่าบังคับเหนือกว่าโดยเบ็ดเสร็จ และข้อกำหนดของมาตรการอื่นๆ จะเป็นโมฆะ

หมวด 10 การแยกออกจากกันได้

หากข้อกำหนดใดๆ ของกฎหมายนี้ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของกฎหมายนี้ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตามไม่ถูกต้องหรือขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญ ข้อกำหนดที่เหลือจะต้องไม่ได้รับผลกระทบ แต่จะยังคงใช้บังคับและมีผลเต็มที่ และเพื่อให้บรรลุผลตามนั้นได้ ข้อกำหนดของกฎหมายนี้สามารถแยกออกจากกันได้

ข้อเสนอ 47

มาตรการริเริ่มนี้ได้ถูกเสนอให้แก่ประชาชนตามความสอดคล้องกับข้อกำหนดของหมวด 8 ของมาตรา II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

มาตรการริเริ่มนี้จะเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายรัฐบาล แก้ไขเพิ่มเติมและเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายอาญา และเพิ่มหมวดเข้าไปในประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย ดังนั้น ข้อกำหนดที่มีอยู่ซึ่งถูกเสนอให้ลบออกจะถูกพิมพ์ด้วย~~ตัวขีดฆ่า~~ และข้อกำหนดใหม่ซึ่งถูกเสนอให้เพิ่มเข้าไปจะถูกพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง* เพื่อระบุว่าข้อกำหนดเหล่านี้เป็นข้อกำหนดใหม่

กฎหมายที่เสนอ

กฎหมายละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย

หมวด 1 ชื่อเรื่อง

กฎหมายนี้จะเป็นที่รู้จักในชื่อ "กฎหมายละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย (the Safe Neighborhoods and Schools Act)"

หมวด 2 การค้นพบและการประกาศ

ประชาชนชาว California พบและประกาศดังต่อไปนี้ :

ประชาชนออกกฎหมายละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยเพื่อทำให้แน่ใจว่าการใช้จ่ายของเรือนจำมุ่งเน้นไปที่การกระทำผิดที่รุนแรงและร้ายแรง เพื่อเพิ่มทางเลือกสูงสุดสำหรับอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรงและไม่รุนแรง และเพื่อลงทุนในเงินออมที่ถูกสร้างขึ้นจากกฎหมายนี้ในโปรแกรมการป้องกันและการสนับสนุนของโรงเรียน K–12 การบริการผู้ตกเป็นเหยื่อ และการบำบัดรักษาสุขภาพจิตและยา กฎหมายนี้จะทำให้แน่ใจว่าการตัดสินลงโทษต่อผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดในอาชญากรรมที่อันตรายร้ายแรง เช่น การข่มขืน การฆาตกรรม และการลวนลามทางเพศต่อเด็กจะไม่ถูกเปลี่ยนแปลง

หมวด 3 จุดมุ่งหมายและความตั้งใจ

ในการออกกฎหมายนี้ เป็นจุดมุ่งหมายและความตั้งใจของประชาชนของรัฐ California ที่จะ :

(1) ทำให้แน่ใจว่าผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดในการฆาตกรรม การข่มขืน และการลวนลามทางเพศต่อเด็กจะไม่ได้รับผลประโยชน์จากกฎหมายนี้

(2) สร้างกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย โดยเงินจำนวน 25 เปอร์เซ็นต์ของกองทุนที่จะมอบให้แก่กระทรวงศึกษาธิการของรัฐเพื่อโปรแกรมการป้องกันอาชญากรรมและการสนับสนุนของโรงเรียน K–12 เงินจำนวน 10 เปอร์เซ็นต์ของกองทุนสำหรับการบริการฟื้นฟูภาวะที่ได้รับบาดเจ็บซอกช้ำสำหรับเหยื่ออาชญากรรม และเงินจำนวน 65 เปอร์เซ็นต์ของกองทุนสำหรับโปรแกรมการบำบัดรักษาสุขภาพจิตและการใช้สารในทางที่ผิดเพื่อลดการทำผิดซ้ำซากของผู้คนในระบบยุติธรรม

(3) กำหนดความผิดอาญาประเภทลหุโทษแทนโทษอาญาร้ายแรงสำหรับอาชญากรรมที่ไม่รุนแรงและไม่ร้ายแรง เช่น การลักเล็กขโมยน้อยและการมียาเสพติดไว้ในครอบครอง เว้นเสียแต่ว่าจำเลยมีการถูกตัดสินว่าผิดมาก่อนจากอาชญากรรมที่รุนแรงหรือร้ายแรงเฉพาะ

(4) อนุมัติการพิจารณาการลดโทษของผู้ใดที่กำลังรับโทษอยู่สำหรับการกระทำความผิดใดๆ ที่ถูกแสดงไว้ ณ ที่นี้ ที่ขณะนี้เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ

(5) กำหนดให้มีการตรวจสอบประวัติอาชญากรรมและการประเมินความเสี่ยงอย่างละเอียดของบุคคลก่อนที่จะลดโทษเพื่อให้แน่ใจว่าพวกเขาไม่เป็นความเสี่ยงต่อความปลอดภัยของสาธารณชน

(6) มาตรการนี้จะประหยัดเงินค่าราชทัณฑ์ของรัฐได้มากมายต่อปี การประเมินเบื้องต้นอยู่ในระดับตั้งแต่ 150 ล้านดอลลาร์ ถึง 250 ล้านดอลลาร์ต่อปี มาตรการนี้จะเพิ่มการลงทุนในโปรแกรมต่างๆ ที่จะลดอาชญากรรมและปรับปรุงความปลอดภัยของสาธารณชน เช่น โปรแกรมการป้องกันของโรงเรียน K–12 การบริการผู้ตกเป็นเหยื่อ และการบำบัดรักษาสุขภาพจิตและยา ซึ่งจะลดเงินรายจ่ายเพื่อการราชทัณฑ์ในอนาคต

หมวด 4 บท 33 (เริ่มต้นด้วยหมวด 7599) ถูกเพิ่มเข้าไปในแผนก 7 ของลักษณะ 1 ของประมวลกฎหมายรัฐบาลเพื่อให้อ่านดังนี้ :

บท 33 การสร้างกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย

7599 (a) กองทุนจะเป็นที่รู้จักกันในชื่อ "กองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย" ถูกสร้างขึ้น ณ ที่นี้ภายในกระทรวงการคลังแห่งรัฐ และโดยไม่คำนึงถึงหมวด 13340 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล จะจัดสรรอย่างต่อเนื่องโดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณเพื่อการดำเนินการให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายของบทนี้

(b) เพื่อจุดมุ่งหมายของการคำนวณที่ถูกกำหนดโดยหมวด 8 ของมาตรา XVI ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California เงินที่ถูกโอนไปยังกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยจะถือว่าเป็นรายได้จากกองทุนทั่วไปซึ่งอาจถูกจัดสรรตามที่กำหนดไว้ในมาตรา XIII B

7599.1 การจัดสรรเงินทุน

(a) ในวันที่ 31 กรกฎาคม 2016 หรือก่อนหน้านั้น และในวันที่ 31 กรกฎาคมหรือก่อนหน้านั้นของแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้นไป ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะคำนวณเงินออมที่เพิ่มขึ้นถึงสถานะจากการนำกฎหมายไปใช้ที่เพิ่มบทนี้ ("กฎหมายฉบับนี้") ในระหว่างปีงบประมาณที่สิ้นสุดในวันที่ 30 มิถุนายน เมื่อถูกเปรียบเทียบกับปีงบประมาณก่อนที่จะออกกฎหมายนี้ ในการคำนวณที่ถูกกำหนดไว้โดยกลุ่มย่อยนี้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะใช้ข้อมูลจริงหรือการประมาณที่ดีที่สุดที่มีเมื่อไม่มีข้อมูลจริง การคำนวณจะเป็นที่สิ้นสุดและจะไม่ถูกปรับเพื่อการเปลี่ยนแปลงที่มีตามมาใดๆ ในข้อมูลที่นำมาใช้ ผู้อำนวยการฝ่ายการเงินจะรับรองผลลัพธ์การคำนวณแก่ผู้ควบคุมไม่เกินวันที่ 1 กันยายนของแต่ละปีงบประมาณ

(b) ก่อนวันที่ 15 กันยายน 2016 และก่อนวันที่ 15 กันยายนของแต่ละปีงบประมาณต่อจากนั้นไป ผู้ควบคุมจะโอนเงินจากกองทุนทั่วไปไปยังกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยในจำนวนรวมทั้งสิ้นที่ถูกคำนวณตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a)

(c) เงินในกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยจะถูกจัดสรรอย่างต่อเนื่องเพื่อจุดมุ่งหมายของกฎหมายนี้ เงินที่ถูกโอนไปยังกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยจะถูกใช้เพื่อจุดมุ่งหมายของกฎหมายนี้เพียงอย่างเดียวเท่านั้น และจะไม่อยู่ภายใต้การจัดสรรหรือการโอนโดยสภานิติบัญญัติเพื่อจุดมุ่งหมายอื่นใด เงินในกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยอาจถูกใช้โดยไม่คำนึงถึงปีงบประมาณ

7599.2 การกระจายเงินจากกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย

(a) ภายในวันที่ 15 กันยายนของแต่ละปีงบประมาณเริ่มต้นในปี 2016 ผู้ควบคุมจะเบิกจ่ายเงินที่ถูกฝากไว้ในกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยดังต่อไปนี้ :

(1) ยี่สิบห้าเปอร์เซ็นต์ไปยังกระทรวงศึกษาธิการของรัฐเพื่อบริหารจัดการโครงการทุนวิจัยให้แก่หน่วยงานสาธารณะที่ตั้งเป้าไปที่การปรับปรุงผลการเรียนของนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลรวมทั้งระดับอนุบาลและเกรด 1 ถึงเกรด 12 ด้วยการลดการหนีเรียนและการสนับสนุนนักเรียนที่มีความเสี่ยงของการออกจากโรงเรียนก่อนจบการศึกษา หรือเป็นเหยื่ออาชญากรรม

(2) สิบเปอร์เซ็นต์ไปยังคณะกรรมการค่าตอบแทนผู้เป็นเหยื่อการเรียกร้องค่าสินไหมของรัฐบาลแห่งรัฐ California (California Victim Compensation and Government Claims Board) เพื่อให้ทุนแก่ศูนย์ฟื้นฟูภาวะที่ได้รับบาดเจ็บซอกซ้ำ เพื่อให้การบริการแก่ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรมตามที่กำหนดไว้ในหมวด 13963.1 ของประมวลกฎหมายรัฐบาล

(3) หกสิบห้าเปอร์เซ็นต์ไปยังคณะกรรมการของรัฐและราชทัณฑ์ชุมชน (Board of State and Community Corrections) เพื่อบริหารจัดการโครงการทุนวิจัยให้แก่หน่วยงานสาธารณะที่ตั้งเป้าไปที่การสนับสนุนการบำบัดรักษาสุขภาพจิต การบำบัดรักษาการใช้สารในทางที่ผิด และโปรแกรมเบี่ยงเบนสำหรับผู้ที่อยู่ในระบบยุติธรรมทางอาญา ด้วยการให้ความสำคัญที่โปรแกรมที่ลดการทำผิดซ้ำซากของผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดจากอาชญากรรมที่รุนแรงน้อยกว่า เช่นผู้ที่ได้รับการคุ้มครองโดยมาตรการนี้ และผู้ที่มีปัญหาการใช้สารในทางที่ผิดและปัญหาสุขภาพจิต

(b) สำหรับแต่ละโปรแกรมที่ระบุรวมเอาไว้ในย่อหน้า (1) ถึง (3) ของกลุ่มย่อย (a) หน่วยงานที่รับผิดชอบสำหรับการบริหารจัดการโปรแกรมจะไม่ใช้จ่ายมากกว่า 5 เปอร์เซ็นต์ของเงินทุนรวมทั้งหมดที่หน่วยงานได้รับจากกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยในลักษณะรายปีสำหรับค่าใช้จ่ายจากการบริหาร

(c) ทุกๆ สองปี ผู้ควบคุมจะทำการการตรวจสอบบัญชีของโครงการทุนวิจัยที่ถูกดำเนินการโดยหน่วยงานที่ถูกระบุรวมไว้ในย่อหน้า (1) ถึง (3) ของกลุ่มย่อย (a) เพื่อทำให้แน่ใจว่าเงินถูกเบิกจ่ายและใช้จ่ายตามบทนี้เท่านั้น และจะรายงานการค้นพบของตนต่อสภานิติบัญญัติและสาธารณชน

(d) ค่าใช้จ่ายใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยผู้ควบคุมและผู้อำนวยการฝ่ายการเงินที่เชื่อมโยงกับการบริหารกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัย รวมถึงค่าใช้จ่ายของการคำนวณที่ถูกกำหนดไว้โดยหมวด 7599.1 และการตรวจสอบบัญชีที่ถูกกำหนดไว้โดยกลุ่มย่อย (c) ตามที่ได้ถูกพิจารณาโดยผู้อำนวยการฝ่ายการเงิน จะถูกหักออกจากกองทุนละแวกบ้านและโรงเรียนที่ปลอดภัยก่อนที่เงินจะถูกเบิกจ่ายตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a)

(e) การสนับสนุนทางการเงินที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายนี้จะถูกนำไปใช้เพื่อขยายโปรแกรมสำหรับนักเรียนในโรงเรียนรัฐบาลที่รวมถึงระดับอนุบาลและเกรด 1 ถึงเกรด 12 ผู้ตกเป็นเหยื่ออาชญากรรม การบำบัดรักษาสุขภาพจิตและการใช้สารในทางที่ผิด และโปรแกรมเบี่ยงเบนสำหรับผู้ที่อยู่ในระบบยุติธรรมทางอาญา เงินเหล่านี้จะไม่ถูกนำไปใช้เพื่อแทนที่เงินของรัฐหรือท้องถิ่นที่นำไปใช้เพื่อจุดมุ่งหมายเหล่านี้

(f) หน่วยงานท้องถิ่นจะไม่มีภาระที่จะเสนอโปรแกรมหรือระดับของการบริการที่ถูกอธิบายไว้ในบทนี้ที่เกินกว่าระดับที่การสนับสนุนทางการเงินได้เสนอให้

หมวด 5 หมวด 459.5 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้อ่านดังนี้ :

459.5 (a) โดยไม่คำนึงถึงหมวด 459 การลักขโมยของในร้านถูกกำหนดให้เป็นการเข้าไปในสถานที่ทางการค้าด้วยความตั้งใจที่จะทำการลักทรัพย์สินเล็กๆ น้อยๆ ในขณะที่สถานที่เปิดอยู่ในเวลาทำการปกติ ในขณะที่มูลค่าของทรัพย์สินที่ถูกลักหรือที่ตั้งใจจะลักนั้นไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) การเข้าไปในสถานที่ทางการค้าด้วยความตั้งใจที่จะทำการลักทรัพย์สินเล็กๆ น้อยๆ อื่นใดคือการโจรกรรม การลักขโมยของในร้านจะถูกลงโทษด้วยความผิดอาญาประเภทหุโทษ ยกเว้นถ้าบุคคลที่มีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ขอหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290 อาจถูกลงโทษตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170

(b) การกระทำการลักขโมยของในร้านใดๆ ที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) จะถูกตั้งขอหาเป็นการลักขโมยของในร้าน ผู้ที่ถูกตั้งข้อหาการลักขโมยของในร้านไม่อาจถูกตั้งข้อหาโจรกรรมหรือการลักทรัพย์ของทรัพย์สินเดียวกันได้

หมวด 6 หมวด 473 ของประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

473 *(a)* การปลอมแปลงจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่นานเกินกว่าหนึ่งปี หรือด้วยการจำคุกตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170

(b) โดยที่ไม่คำนึงถึงกลุ่มย่อย (a) ผู้ใดที่มีความผิดฐานปลอมแปลงที่เกี่ยวข้องกับเช็ค พันธบัตร ธนบัตร ตั๋วเงิน เช็คธนาคาร เช็คเดินทางต่างประเทศ หรือธนาณัติ ที่มูลค่าของเช็ค พันธบัตร ธนบัตร ตั๋วเงิน เช็คธนาคาร เช็คเดินทางต่างประเทศ หรือธนาณัติไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปี ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจถูกลงโทษตามที่กำหนดในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 แทนหากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290 กลุ่มย่อยนี้จะต้องไม่นำไปใช้กับบุคคลใดที่ถูกตัดสินว่าผิดทั้งการปลอมแปลงและการโจรกรรมเอกลักษณ์บุคคล ดังที่ถูกกำหนดไว้ในหมวด 530.5

หมวด 7 หมวด 476a ของประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

476a (a) บุคคลใดที่ สำหรับตนเอง เป็นตัวแทนหรือเป็นตัวแทนของผู้อื่น หรือเป็นเจ้าหน้าที่ของบรรษัท จงใจพร้อมตั้งใจที่จะฉ้อโกง ได้ทำหรือสั่งจ่ายหรือใช้หรือส่งมอบเช็ค ดร๊าฟหรือธนาณัติต่อธนาคารหรือที่รับฝากเงิน บุคคล บริษัท หรือบรรษัทเพื่อการชำระเงิน โดยทราบว่าในเวลานั้นการทำ การสั่งจ่าย การใช้ หรือการส่งมอบนั้นผู้ทำหรือผู้สั่งจ่ายหรือบรรษัทไม่มีเงินที่เพียงพออยู่หรือมีเครดิตกับธนาคารหรือที่รับฝากเงิน บุคคล บริษัท หรือบรรษัทสำหรับการชำระเงินของเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติ และเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติอื่นทั้งหมดในเวลานั้นเงินค้างจ่ายเต็มจำนวนในเวลาที่ทำการเสนอ แม้ว่าไม่มีการแสดงตนที่เปิดเผยพร้อมเอกสารอ้างอิงต่อเงินนั้น แต่จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปี หรือตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170

(b) อย่างไรก็ตาม หากจำนวนรวมของเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติทั้งหมดที่จำเลยถูกตั้งข้อหาพร้อมถูกตัดสินว่าผิดจากการทำ การสั่งจ่าย หรือการใช้ไม่เกิน~~สี่ร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($450)~~ *เก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950)* การกระทำความผิดนั้นจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินกว่าหนึ่งปี *ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจถูกลงโทษตามที่กำหนดในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 แทนหากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290* กลุ่มย่อยนี้จะไม่นำไปใช้หากจำเลยได้ถูกตัดสินว่าผิดก่อนหน้านี้จาก~~หนึ่ง~~ *สามครั้งหรือมากกว่านั้น* ~~การฝ่าฝืน~~ *การฝ่าฝืน* ของหมวด 470, 475 หรือ 476 หรือหมวดนี้ หรืออาชญากรรมของการลักเล็กขโมยน้อยในกรณีที่การกระทำความผิดของจำเลยเป็นการฝ่าฝืนหมวด 470, 475 หรือ 476 เช่นกัน หรือหมวดนี้ หรือหากจำเลยได้ถูกตัดสินว่าผิดก่อนหน้านี้จากการกระทำผิดใดๆ ภายใต้กฎหมายของรัฐอื่นใด หรือของสหรัฐฯ ซึ่งหากกระทำในรัฐนี้ จะถูกลงโทษเป็นการฝ่าฝืนหมวด 470, 475 หรือ 476 หรือหมวดนี้ หรือหากเขาถูกตัดสินว่าผิดจากอาชญากรรมของการลักเล็กขโมยน้อยในกรณีที่หากการกระทำความผิดของจำเลยได้ถูกกระทำในรัฐนี้ จะเป็นการฝ่าฝืนหมวด 470, 475 หรือ 476 หรือหมวดนี้เช่นกัน

(c) เมื่อเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติได้ถูกประท้วงด้วยเหตุแห่งการมีไม่เพียงพอของเงินหรือเครดิต หนังสือแจ้งการประท้วงจะถูกยอมรับได้ว่าเป็นหลักฐานของการเสนอซึ่งไม่สามารถจ่ายเงิน และการประท้วง และจะถือเป็นหลักฐานโดยอ้อมของการรับทราบถึงการมีไม่เพียงพอของเงินหรือเครดิตกับธนาคารหรือที่รับฝากเงิน บุคคล บริษัท หรือบรรษัท

(d) ในการฟ้องคดีอาญาใดๆ ภายใต้หมวดนี้ที่เกี่ยวข้องกับเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติสองฉบับหรือมากกว่านั้น จะก่อให้เกิดพยานหลักฐานเบื้องต้นของเอกลักษณ์ส่วนตัวของผู้สั่งจ่ายเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติ หากเกิดสิ่งทั้งสองต่อไปนี้ขึ้น :

(1) เมื่อผู้รับเงินยอมรับเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติจากผู้สั่งจ่าย บุคคลนั้นได้รับข้อมูลต่อไปนี้จากผู้สั่งจ่าย : ชื่อและถิ่นที่อยู่ของผู้สั่งจ่าย ที่อยู่ทางธุรกิจหรือทางไปรษณีย์ หมายเลขใบอนุญาตขับขี่รถยนต์หรือหมายเลขบัตรประจำตัวของสำนักงานทะเบียนยานยนต์ และหมายเลขโทรศัพท์บ้านหรือที่ทำงานหรือสถานที่ของการจ้างงานของผู้สั่งจ่าย ข้อมูลนั้นอาจถูกบันทึกไว้

47

บนเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติ หรืออาจถูกเก็บไว้ในเอกสารของผู้รับเงินและถูกอ้างอิงถึงบนเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติด้วยการระบุหมายเลขหรือวิธีการที่คล้ายคลึงกันอื่นๆ

(2) บุคคลที่รับเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติได้เห็นลายเซ็นหรือการลงนามในเอกสารของผู้สั่งจ่าย และดังที่เป็นพยานหลักฐานที่ลงตัวอักษรนำหน้าชื่อและนามสกุลในเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติในเวลาของการรับ

(e) คำว่า "เครดิต" ดังที่ถูกใช้ในที่นี้จะถูกตีความให้หมายถึงข้อตกลงหรือความเข้าใจกับธนาคารหรือที่รับฝากเงิน บุคคล บริษัท หรือบรรษัทสำหรับการชำระเงินของเช็ค ดร๊าฟ หรือธนาณัติ

(f) หากพบว่าย่อหน้าก่อนหน้านี้ใดๆ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของย่อหน้านั้นขัดต่อกฎหมายรัฐธรรมนูญหรือไม่ถูกต้อง ส่วนที่เหลือของหมวดนี้จะไม่ถูกทำให้เป็นโมฆะ แต่จะยังคงใช้บังคับใช้และมีผลเต็มที่

(g) กรมนายอำเภอ กรมตำรวจ หรือหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ อาจเก็บค่าธรรมเนียมจากจำเลยสำหรับการสืบสวนสอบสวน การรวบรวม และการดำเนินการกับเช็คที่อ้างอิงถึงหน่วยงานเพื่อการสืบสวนสอบสวนของการฝ่าฝืนที่ถูกกล่าวหาของหมวดนี้หรือหมวด 476

(h) จำนวนเงินของค่าธรรมเนียมจะต้องไม่เกินยี่สิบห้าดอลลาร์ ($25) สำหรับเช็คเสียแต่ละใบ นอกเหนือจากจำนวนเงินของค่าบริการธนาคารใดๆ ที่เกิดขึ้นโดยผู้ตกเป็นเหยื่อจากการ

กระทำความผิดที่ถูกกล่าวหา หากกรมนายอำเภอ กรมตำรวจ หรือหน่วยงานการบังคับใช้กฎหมายอื่นๆ เก็บค่าธรรมเนียมสำหรับค่าบริการธนาคารที่เกิดขึ้นโดยผู้ตกเป็นเหยื่อตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ ค่าธรรมเนียมนั้นจะต้องถูกชำระให้แก่ผู้ตกเป็นเหยื่อสำหรับค่าธรรมเนียมธนาคารใดๆ ที่ผู้ตกเป็นเหยื่ออาจได้รับการประมาณราคาไว้ การชำระเงินคืนของค่าบริการธนาคารให้แก่ผู้ตกเป็นเหยื่อตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้จะต้องไม่เกินสิบดอลลาร์ ($10) ต่อเช็คหนึ่งใบไม่ว่าจะอยู่ในเหตุการณ์ใดก็ตาม

47

หมวด 8 หมวด 490.2 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้อ่านดังนี้ :

490.2 (a) โดยไม่คำนึงถึงหมวด 487 หรือข้อกำหนดอื่นใดของกฎหมายที่กำหนดการลักทรัพย์มูลค่าสูงซึ่งมีทรัพย์สินใดๆ จากการลักทรัพย์ที่มีมูลค่าของเงิน แรงงาน อังสาริมทรัพย์หรือทรัพย์สินส่วนบุคคล ที่ถูกลักไปไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) จะถือว่าเป็นการลักเล็กขโมยน้อยและจะถูกลงโทษเป็นความผิดประเภทหุโทษ ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจถูกลงโทษตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 แทนหากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290

(b) หมวดนี้จะไม่นำไปใช้กับการลักทรัพย์ใดๆ ที่อาจถูกตั้งข้อหาเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายตามที่กำหนดไว้ในข้อกำหนดของกฎหมายอื่นใด

หมวด 9 หมวด 496 ของประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

496 (a) บุคคลทุกคนที่ซื้อหรือรับทรัพย์สินที่ถูกลักขโมยหรือที่ได้มาในวิธีการใดๆ ที่ก่อให้เกิดการลักทรัพย์หรือการกรรโชก โดยทราบว่าทรัพย์สินถูกลักขโมยหรือได้มาด้วยวิธีดังกล่าว หรือผู้ที่ปกปิด ขาย ยึดไว้ หรือช่วยในการปกปิด การขาย หรือการยึดไว้ด้วยทรัพย์สินใดๆ จากเจ้าของ โดยทราบว่าทรัพย์สินถูกลักขโมยหรือได้มาด้วยวิธีดังกล่าว จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่นานเกินกว่าหนึ่งปี หรือด้วยการจำคุกตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 อย่างไรก็ตาม ~~หากอัยการเขตหรือคณะลูกขุนใหญ่พิจารณาเห็นว่าการกระทำนั้นจะอยู่ในประโยชน์แห่งความยุติธรรม อัยการเขตหรือคณะลูกขุนใหญ่ ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับกรณี~~ หากมูลค่าของทรัพย์สินไม่เกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) ~~อาจระบุในคำคู่ความที่เป็นการกล่าวหาว่า~~ การกระทำความผิดจะเป็นความผิดอาญาประเภทหุโทษที่สามารถถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี *หากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290*

ตัวการในการลักทรัพย์แท้จริงของทรัพย์สินอาจถูกตัดสินว่าผิดตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้ อย่างไรก็ตาม อาจไม่มีผู้ใดถูกตัดสินว่าผิดทั้งสองกรณีทั้งตามที่กำหนดไว้ในหมวดนี้และจากการลักทรัพย์ของทรัพย์สินเดียวกันได้

(b) ผู้ค้าในตลาดนัดทุกรายดังที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 21661 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ และบุคคลทุกคนที่สถานที่ทำการหลักคือการจัดการหรือการรวบรวมสินค้าหรือทรัพย์สินส่วนบุคคล และตัวแทน พนักงาน หรือตัวแทนของบุคคลนั้นทุกคนที่ซื้อหรือรับทรัพย์สินใดๆ ที่มีมูลค่าเกินเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) ที่ได้ถูกลักขโมยหรือได้รับมาในวิธีการใดๆ ที่ก่อให้เกิดการลักทรัพย์หรือการกรรโชกภายใต้สถานการณ์ที่จะทำให้บุคคล ตัวแทน พนักงาน หรือตัวแทนของบุคคลทำการขออย่างสมเหตุสมผลให้ยืนยันว่าบุคคลที่ทรัพย์สินถูกซื้อมาหรือได้รับมีสิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะขายหรือส่งมอบทรัพย์สิน โดยไม่มีการขออย่างสมเหตุสมผล จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือการจำคุกตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170

ผู้ค้าในตลาดนัดทุกรายดังที่ได้กำหนดไว้ในหมวด 21661 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ และบุคคลทุกคนที่สถานที่ทำการหลักคือการจัดการหรือการรวบรวมสินค้าหรือทรัพย์สินส่วนบุคคล และตัวแทน พนักงาน หรือตัวแทนของบุคคลนั้นทุกคนที่ซื้อหรือรับทรัพย์สินใดๆ ที่มีมูลค่าเท่ากับเก้าร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($950) หรือน้อยกว่านั้นที่ได้ถูกลักขโมยหรือได้รับมาในวิธีการใดๆ ที่ก่อให้เกิดการลักทรัพย์หรือการกรรโชกภายใต้สถานการณ์ที่จะทำให้บุคคล ตัวแทน พนักงาน หรือตัวแทนของบุคคลทำการขออย่างสมเหตุสมผลให้ยืนยันว่าบุคคลที่ทรัพย์สินถูกซื้อมาหรือได้รับมีสิทธิที่ถูกต้องตามกฎหมายที่จะขายหรือส่งมอบทรัพย์สิน โดยไม่มีการขออย่างสมเหตุสมผล จะมีความผิดอาญาประเภทหุโทษ

(c) บุคคลใดที่ได้รับบาดเจ็บโดยการฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) หรือ (b) อาจฟ้องคดีเป็นจำนวนสามเท่าของค่าเสียหายแท้จริง เห็นด้วยโดยโจทก์ ค่าใช้จ่ายของการฟ้องร้องคดี และค่าธรรมเนียมทนายความที่สมเหตุสมผล หากมี

(d) โดยไม่คำนึงถึงหมวด 664 ความพยายามใดๆ ที่จะมีการกระทำใดๆ ที่ถูกห้ามไว้โดยหมวดนี้ ยกเว้นการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในคำคู่ความที่เป็นการกล่าวหาว่าเป็นความผิดอาญาประเภทหุโทษ จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือการจำคุกตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170

หมวด 10 หมวด 666 ของประมวลกฎหมายอาญาถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

666 ~~(a) โดยไม่คำนึงถึงหมวด 490 บุคคลทุกคนที่ถูกตัดสินว่าผิดสามครั้งหรือมากกว่านั้นจากการลักเล็กขโมยน้อย การลักทรัพย์มูลค่าสูง การตัดสินว่าผิดตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (d) หรือ (e) ของหมวด 368 การโจรกรรมยานยนต์ภายใต้หมวด 10851 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยยานยนต์ การโจรกรรม การจี้รถยนต์ การปล้นทรัพย์ หรือการฝ่าฝืนทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ของหมวด 496 และได้รับโทษสำหรับการกระทำผิดนั้นในทัณฑสถานใดๆ หรือได้ถูกจำคุกโดยถือเป็นเงื่อนไขของการภาคทัณฑ์สำหรับการกระทำผิดนั้น และผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดตามมาจากการลักเล็กขโมยน้อยจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือการจำคุกตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170~~

~~(b)~~ *(a)* โดยไม่คำนึงถึงหมวด 490 บุคคลใดที่ถูกอธิบายไว้ใน*กลุ่มย่อย (b)* ~~ย่อหน้า (1)~~ ที่ถูกตัดสินว่าผิดจากการลักเล็กขโมยน้อย การลักทรัพย์มูลค่าสูง การตัดสินว่าผิดตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (d) หรือ (e) ของหมวด 368 การโจรกรรมยานยนต์ภายใต้หมวด 10851 ของประมวลกฎหมายว่าด้วยยานยนต์ การโจรกรรม การจี้รถยนต์ การปล้นทรัพย์ หรือการฝ่าฝืนทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ของหมวด 496 และได้รับโทษสำหรับการกระทำผิดนั้นในทัณฑสถานใดๆ หรือได้ถูกจำคุกโดยถือเป็นเงื่อนไขของการภาคทัณฑ์สำหรับการกระทำผิดนั้น และผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดตามมาจากการลักเล็กขโมยน้อยจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือในเรือนจำของรัฐ

~~(1)~~ *(b)* ~~กลุ่มย่อย นี้~~ *กลุ่มย่อย (a)* จะใช้กับบุคคลใดที่ถูกกำหนดให้ลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกฎหมายว่าด้วยการลงทะเบียนผู้กระทำความผิดทางเพศ (Sex Offender Registration Act) หรือผู้ที่ถูกตัดสินว่าผิดอาญาที่รุนแรงหรืออุกฉกรรจ์มาก่อนดังที่ถูกระบุไว้ใน ~~กลุ่มย่อย (c) ของหมวด 667.5 หรือกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 1192.7~~ *ข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 หรือมีการถูกตัดสินว่าผิดตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (d) หรือ (e) ของหมวด 368*

~~(2)~~ *(c)* ~~กลุ่มย่อย~~ *หมวด* นี้จะไม่ถูกตีความเพื่อขัดขวางไม่ให้มีการฟ้องคดีอาญาหรือการลงโทษตามที่กำหนดรวมไว้ในกลุ่มย่อย (b) ถึง (i) ของหมวด 667 หรือหมวด 1170.12

หมวด 11 หมวด 11350 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัยถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

11350 (a) ยกเว้นว่าจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่นในแผนกนี้ บุคคลทุกคนที่มี (1) สารที่ต้องควบคุมใดๆ ที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (b) ~~หรือ~~ (c) *(e)* หรือย่อหน้า (1) ของกลุ่มย่อย (f) ของหมวด 11054 ที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (14), (15) หรือ (20) ของกลุ่มย่อย (d) ของหมวด 11054 หรือที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (b) หรือ (c) ของหมวด 11055 หรือที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 11056 หรือ (2) สารที่ต้องควบคุมใดๆ ที่ถูกจัดแบ่งประเภทไว้ในประเภท III, IV หรือ V ซึ่งเป็นยาเสพติดไว้ในครอบครอง เว้นเสียแต่ว่าในเวลาที่เขียนใบสั่งยาของแพทย์ ทันตแพทย์ นักบาทานามัย หรือสัตวแพทย์ได้รับอนุญาตให้ดำเนินงานในรัฐนี้ จะถูก

ลงโทษด้วยการจำคุก*ในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวถูกลงโทษ*ตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญาแทน *หากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 ของประมวลกฎหมายอาญา หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290 ของประมวลกฎหมายอาญา*

~~(b) ยกเว้นว่าจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่นในแผนกนี้ บุคคลทุกคนที่มีสารที่ต้องควบคุมใดๆ ที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 11054 ไว้ในครอบครองจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลเป็นเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญา~~

~~(c)~~ *(b)* ยกเว้นว่าจะกำหนดให้เป็นอย่างอื่นในแผนกนี้ เมื่อใดก็ตามที่บุคคลที่มีสารที่ต้องควบคุมใดๆ ที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (a) ~~หรือ (b)~~ ไว้ในครอบครอง ผู้พิพากษาอาจประเมินค่าปรับต่อบุคคลนั้นไม่เกินเจ็ดสิบดอลลาร์ ($70) ด้วยรายได้ของค่าปรับนี้จะถูกนำไปใช้ตามที่ระบุไว้ในหมวด 1463.23 ของประมวลกฎหมายอาญา นอกเหนือจากการลงโทษใดๆ ที่มีเพื่อให้เป็นตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ~~หรือ (b)~~ อย่างไรก็ตาม ศาลจะนำความสามารถในการจ่ายเงินของจำเลยมาพิจารณา และจะไม่มีการภาคทัณฑ์ที่ถูกปฏิเสธเนื่องจากความไม่สามารถในการจ่ายเงินค่าปรับของจำเลยที่ได้รับอนุมัติภายในกลุ่มย่อยนี้

~~(d)~~ *(c)* ยกเว้นในกรณีที่ไม่ปกติที่ไม่เป็นประโยชน์แห่งความยุติธรรมที่จะดำเนินการตามนั้น เมื่อใดก็ตามที่ศาลอนุญาตให้มีการภาคทัณฑ์ตามที่กำหนดไว้ในการกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ภายใต้หมวดนี้ นอกเหนือจากเงื่อนไขของการภาคทัณฑ์อื่นใดที่อาจถูกบังคับใช้ จะมีการสั่งใช้เงื่อนไขของการภาคทัณฑ์ต่อไปนี้ :

(1) สำหรับการกระทำความผิดแรกภายใต้หมวดนี้ ค่าปรับจำนวนอย่างน้อยที่สุดหนึ่งพันดอลลาร์ ($1,000) หรือให้ทำงานแทนโทษ

(2) สำหรับการกระทำความผิดที่สองหรือที่มีต่อมาภายใต้หมวดนี้ ค่าปรับจำนวนอย่างน้อยที่สุดสองพันดอลลาร์ ($2,000) หรือให้ทำงานแทนโทษ

(3) หากจำเลยยังไม่มีความสามารถในการจ่ายเงินค่าปรับขั้นต่ำสุดที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (1) และ (2) จะมีการสั่งให้ทำงานแทนโทษแทนค่าปรับ

หมวด 12 หมวด 11357 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัยถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

11357 (a) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย บุคคลทุกคนที่มีกัญชาเข้มข้นไว้ในครอบครองจะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลในระยะเวลาไม่เกินหนึ่งปี หรือโดยการเสียค่าปรับไม่เกินห้าร้อยดอลลาร์ ($500) หรือทั้งปรับทั้งจำคุก ~~หรือถูกลงโทษด้วยการจำคุกตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญา~~ *ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวอาจถูกลงโทษตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญาแทน หากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 ของประมวลกฎหมายอาญา หรือหรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290 ของประมวลกฎหมายอาญา*

(b) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย บุคคลทุกคนที่มีกัญชาไว้ในครอบครองที่ไม่เกิน 28.5 กรัม ที่ไม่ใช่กัญชาเข้มข้น จะมีความผิดเป็นการฝ่าฝืนกฎหมายที่สามารถถูกลงโทษโดยการปรับที่ไม่เกินหนึ่งร้อยดอลลาร์ ($100)

(c) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย บุคคลทุกคนที่มีกัญชาไว้ในครอบครองมากกว่า 28.5 กรัม ที่ไม่ใช่กัญชาเข้มข้น จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลในระยะเวลาไม่เกินหกเดือน หรือโดยการปรับที่ไม่เกินห้าร้อยดอลลาร์ ($500) หรือทั้งปรับทั้งจำคุก

(d) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย บุคคลอายุ 18 ปี ขึ้นไปที่มีกัญชาไว้ในครองครองไม่เกิน 28.5 กรัม ที่ไม่ใช่กัญชาเข้มข้น ในบริเวณหรือภายในโรงเรียนที่กำลังมีการเรียนการสอนในระดับอนุบาลหรือในเกรดใดๆ ของเกรด 1 ถึงเกรด 12 ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการเรียนการสอน หรือโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษและจะถูกลงโทษโดยการเสียค่าปรับที่ไม่เกินห้าร้อยดอลลาร์ ($500) หรือด้วยการจำคุกในคุกมณฑลในระยะเวลาไม่เกิน 10 วัน หรือทั้งสองอย่าง

(e) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมาย บุคคลอายุ 18 ปี ขึ้นไปที่มีกัญชาไว้ในครองครองมากกว่า 28.5 กรัม ที่ไม่ใช่กัญชาเข้มข้น ในบริเวณหรือภายในโรงเรียนที่กำลังมีการเรียนการสอนในระดับอนุบาลหรือในเกรดใดๆ ของเกรด 1 ถึงเกรด 12 ในระหว่างเวลาที่โรงเรียนเปิดทำการเรียนการสอน หรือโปรแกรมที่เกี่ยวข้องกับโรงเรียน จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษและจะอยู่ภายใต้คำสั่งของศาลเยาวชนดังต่อไปนี้ :

(1) ค่าปรับที่ไม่เกินสองร้อยห้าสิบดอลลาร์ ($250) ในเวลาที่พบว่าได้มีการกระทำความผิดแรก

(2) ค่าปรับที่ไม่เกินห้าร้อยดอลลาร์ ($500) หรือพันธกรณีที่ต้องไปอยู่สถานกักกันเด็กและเยาวชน ฟาร์มปศุสัตว์ แคมป์ แคมป์ป่าสงวน หรือสถานสงเคราะห์เพื่อความปลอดภัยของเด็กและเยาวชนเป็นเวลาไม่เกิน 10 วัน หรือทั้งสองอย่าง ในเวลาที่พบว่าได้มีการกระทำความผิดที่สองและที่ตามมา

หมวด 13 หมวด 11377 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัยถูกแก้ไขเพิ่มเติมให้อ่าน :

11377 (a) ยกเว้นที่ได้รับอนุญาตโดยกฎหมายและดังที่ได้กำหนดไว้ให้เป็นอย่างอื่นในกลุ่มย่อย (b) หรือหมวด 11375 หรือในมาตรา 7 (เริ่มต้นด้วยหมวด 4211) ของบท 9 ของแผนก 2 ของประมวลกฎหมายธุรกิจและวิชาชีพ บุคคลทุกคนที่มีสารที่ต้องควบคุมใดๆ ไว้ในครอบครอง ที่ (1) ถูกจัดแบ่งประเภทไว้ในประเภท III, IV หรือ V และไม่เป็นสารเสพติด (2) ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (d) ของหมวด 11054 ยกเว้นย่อหน้า (13), (14), (15) และ (20) ของกลุ่มย่อย (d) (3) ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (11) ของกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 11056 (4) ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (2) หรือ (3) ของกลุ่มย่อย (f) ของหมวด 11054 หรือ (5) ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (d), (e) หรือ (f) ของหมวด 11055 เว้นเสียแต่ว่าในเวลาที่เขียนใบสั่งยาของแพทย์ ทันตแพทย์ นักบาทานามัย หรือสัตวแพทย์ได้รับอนุญาตให้ดำเนินงานในรัฐนี้ จะถูกลงโทษด้วยการจำคุกในคุกมณฑลในระยะเวลาไม่เกิน~~หนึ่งปีหรือตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญา~~ *ยกเว้นว่าบุคคลดังกล่าวถูกลงโทษตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (h) ของหมวด 1170 ของประมวลกฎหมายอาญาแทน หากบุคคลนั้นมีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667 ของประมวลกฎหมายอาญา หรือจากการ*

กระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290 ของประมวลกฎหมายอาญา

~~(b) (1) บุคคลใดที่ฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) ด้วยการมีสารที่ต้องควบคุมที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (f) ของหมวด 11056 ไว้ในครอบครองไว้อย่างผิดกฎหมาย และผู้ที่ยังไม่ถูกตัดสินว่าผิดมาก่อนหน้านี้จากการฝ่าฝืนที่เกี่ยวข้องกับ (f) ของหมวด 11056 จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษ~~

~~(2) บุคคลใดที่ฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) ด้วยการมีสารที่ต้องควบคุมที่ถูกระบุไว้ในกลุ่มย่อย (g) ของหมวด 11056 ไว้ในครอบครองไว้อย่างผิดกฎหมาย จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษ~~

~~(3) บุคคลใดที่ฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) ด้วยการมีสารที่ต้องควบคุมที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (7) หรือ (8) ของกลุ่มย่อย (d) ของหมวด 11055 ไว้ในครอบครองไว้อย่างผิดกฎหมาย จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษ~~

~~(4) บุคคลใดที่ฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) ด้วยการมีสารที่ต้องควบคุมที่ถูกระบุไว้ในย่อหน้า (8) ของกลุ่มย่อย (f) ของหมวด 11057 ไว้ในครอบครองไว้อย่างผิดกฎหมาย จะมีความผิดอาญาประเภทลหุโทษ~~

~~(c)~~ *(b)* ~~นอกเหนือจากค่าปรับใดๆ ที่ถูกประเมินไว้ภายใต้กลุ่มย่อย (b)~~ *ผู้พิพากษา*อาจประเมินค่าปรับไม่เกินเจ็ดสิบดอลลาร์ ($70) ต่อบุคคลใดที่ฝ่าฝืนกลุ่มย่อย (a) ด้วยรายได้ของค่าปรับนี้จะถูกนำไปใช้ตามที่ระบุไว้ในหมวด 1463.23 ของประมวลกฎหมายอาญา อย่างไรก็ตาม ศาลจะนำความสามารถในการจ่ายเงินของจำเลยมาพิจารณา และจะไม่มีการภาคทัณฑ์ที่ถูกปฏิเสธเนื่องจากความไม่สามารถในการจ่ายเงินค่าปรับของจำเลยที่ได้รับอนุมัติภายในกลุ่มย่อยนี้

หมวด 14 หมวด 1170.18 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายอาญาเพื่อให้อ่านดังนี้ :

1170.18 (a) บุคคลที่กำลังรับโทษอยู่ในปัจจุบันนี้จากการกระทำความผิด ไม่ว่าจะโดยการพิจารณาคดีหรือคำให้การของความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หนึ่งกระทงหรือหลายกระทง ที่จะมีความผิดที่เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษภายใต้กฎหมายที่ถูกเพิ่มหมวดนี้ ("กฎหมายฉบับนี้") หากกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ในเวลาของการกระทำความผิด อาจมีการร้องเรียนเพื่อการถอนการตัดสินโทษก่อนที่การพิจารณาคดีในศาลที่ใส่คำพิพากษาของการกระทำผิดในคดีของเขา เพื่อร้องขอการลดโทษตามที่ระบุไว้ในหมวด 11350, 11357 หรือ 11377 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือหมวด 459.5, 473, 476a, 490.2, 496 หรือ 666 ของประมวลกฎหมายอาญา เนื่องจากหมวดเหล่านั้นได้ถูกแก้ไขหรือเพิ่มเติมโดยกฎหมายนี้

(b) ในเวลาที่ได้รับการร้องเรียนภายใต้กลุ่มย่อย (a) ศาลจะพิจารณาว่าการร้องเรียนเข้าเกณฑ์ในกลุ่มย่อย (a) หรือไม่ หากผู้ยื่นการร้องเรียนเข้าเกณฑ์ในกลุ่มย่อย (a) การตัดสินลงโทษความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ของผู้ยื่นการร้องเรียนจะถูกถอนออกไป และผู้ยื่นการร้องเรียนที่

ถูกลดโทษลงเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษตามที่กำหนดไว้ในหมวด 11350, 11357 หรือ 11377 ของประมวลกฎหมายด้านสุขภาพและความปลอดภัย หรือหมวด 459.5, 473, 476a, 490.2, 496 หรือ 666 ของประมวลกฎหมายอาญา หมวดเหล่านั้นได้ถูกแก้ไขหรือเพิ่มเติมโดยกฎหมายฉบับนี้ เว้นเสียแต่ว่าศาล โดยการใช้ดุลยพินิจของศาล จะพิจารณาว่าการลดโทษให้แก่ผู้ยื่นการร้องเรียนจะเป็นการทำให้มีความเสี่ยงของอันตรายที่ไม่สมเหตุสมผลต่อความปลอดภัยของสาธารณชน ในการใช้สิทธิ์ใช้ดุลยพินิจของศาล ศาลอาจพิจารณาทุกสิ่งต่อไปนี้ :

(1) ประวัติการถูกตัดสินว่าผิดทางอาญาของผู้ยื่นการร้องเรียน รวมถึงประเภทของอาชญากรรม ขอบเขตของการบาดเจ็บที่มีต่อเหยื่อ ระยะเวลาของการจำคุกก่อนหน้านี้ และความห่างกันของอาชญากรรม

(2) บันทึกประวัติการคุมวินัยและบันทึกประวัติการแก้ไขฟื้นฟูขณะที่ถูกกักขังของผู้ยื่นการร้องเรียน

(3) หลักฐานอื่นใดที่ศาล ภายในการใช้ดุลยพินิจของศาล พิจารณาว่าเกี่ยวข้องในการตัดสินใจว่าการตัดสินลงโทษใหม่จะมีผลทำให้เกิดความเสี่ยงของอันตรายที่ไม่สมเหตุสมผลต่อความปลอดภัยของสาธารณชนหรือไม่

(c) ดังที่ถูกใช้ตลอดประมวลกฎหมายนี้ "ความเสี่ยงของอันตรายที่ไม่สมเหตุสมผลต่อความปลอดภัยของสาธารณชน" หมายถึงความเสี่ยงที่ไม่สมเหตุสมผลที่ผู้ยื่นการร้องเรียนจะกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ที่รุนแรงใหม่ภายในความหมายของข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ของหมวด 667

(d) บุคคลที่ถูกตัดสินลงโทษตามที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (b) จะได้รับเครดิตสำหรับเวลาที่รับโทษและจะอยู่ภายใต้การปล่อยจากคุกโดยมีทัณฑ์บนเป็นเวลาหนึ่งปีหลังจากที่ได้รับโทษตามการตัดสินลงโทษจนเสร็จสมบูณ์ เว้นเสียแต่ว่าศาล ในการใช้ดุลยพินิจของศาลซึ่งเป็นหนึ่งในคำสั่งการลดโทษของศาล จะปลดปล่อยบุคคลนั้นออกจากการปล่อยจากคุกโดยมีทัณฑ์บน บุคคลดังกล่าวจะอยู่ภายใต้หมวด 3000.08 การควบคุมดูแลการปล่อยจากคุกโดยมีทัณฑ์บนโดยกรมราชทัณฑ์และการฟื้นฟู และเขตอำนาจศาลของศาลในมณฑลที่ผู้ได้รับการปล่อยจากคุกโดยมีทัณฑ์บนถูกปล่อยตัวหรือที่อาศัยอยู่ หรือที่การฝ่าฝืนการควบคุมดูแลที่ถูกกล่าวหาได้เกิดขึ้น สำหรับจุดมุ่งหมายของการรับฟังคำชี้แจงการร้องเรียนเพื่อถอนการปล่อยจากคุกโดยมีทัณฑ์บนและบังคับใช้ระยะเวลาของการควบคุมตามกฎหมาย

(e) ไม่ว่าภายใต้สถานการณ์ใดก็ตามที่การลดโทษภายใต้หมวดนี้อาจมีผลทำให้มีการวางระยะเวลาที่ยาวนานกว่าการตัดสินลงโทษดั้งเดิม

(f) บุคคลที่ได้รับโทษตามการตัดสินลงโทษจากการตัดสินว่าผิดจนเสร็จสมบูณ์แล้ว ไม่ว่าจะโดยการพิจารณาคดีหรือคำให้การของความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หนึ่งกระทงหรือหลายกระทง ที่จะมีความผิดที่เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษภายใต้กฎหมายที่ถูกเพิ่มหมวดนี้ หากกฎหมายนี้มีผลบังคับใช้ในเวลาของการกระทำความผิด อาจยื่นคำร้องก่อนที่การพิจารณาคดีในศาลที่ใส่คำพิพากษาของการกระทำผิดในคดีของเขา เพื่อให้ความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หนึ่งกระทงหรือหลายกระทงถูกกำหนดเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ

(g) หากคำร้องเข้าเกณฑ์ในกลุ่มย่อย (f) ศาลจะกำหนดให้การกระทำความผิดอาญาอุกฉกรรจ์หนึ่งกระทงหรือหลายกระทงเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษ

(h) เว้นเสียแต่ว่าจะถูกร้องขอโดยผู้ยื่นคำร้อง ไม่จำเป็นต้องมีการรับฟังคำชี้แจงเพื่อให้หรือปฏิเสธคำร้องที่ถูกยื่นภายใต้อนุมาตรา (f)

(i) ข้อกำหนดของหมวดนี้จะไม่ใช้กับบุคคลที่มีการถูกตัดสินว่าผิดหนึ่งครั้งหรือมากกว่านั้นมาก่อนจากการกระทำความผิดที่ถูกระบุไว้ในข้อกำหนด (iv) ของย่อหน้าย่อย (C) ของย่อหน้า (2) ของกลุ่มย่อย (e) ขอหมวด 667 หรือจากการกระทำความผิดที่ต้องมีการลงทะเบียนตามที่กำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (c) ของหมวด 290

(j) การร้องเรียนหรือคำร้องใดๆ ภายใต้หมวดนี้จะถูกยื่นภายในสามปีหลังจากวันที่มีผลบังคับใช้ของกฎหมายที่ถูกเพิ่มหมวดนี้เข้าไป หรือในวันหลังเมื่อมีการแสดงสาเหตุที่สุจริต

(k) การถูกตัดสินว่ามีความผิดอาญาอุกฉกรรจ์ใดๆ ที่ถูกถอนออกภายใต้กลุ่มย่อย (b) หรือถูกกำหนดให้เป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษภายใต้กลุ่มย่อย (g) จะถือว่าเป็นความผิดอาญาประเภทลหุโทษในทุกจุดมุ่งหมาย ยกเว้นว่าการลดโทษดังกล่าวจะไม่อนุญาตให้บุคคลนั้นเป็นเจ้าของ มีไว้ครอบครอง หรือมีอาวุธปืนใดๆ ไว้ในการดูแลหรือควบคุมของบุคคลนั้น หรือป้องกันการถูกตัดสินว่าผิดของบุคคลนั้นภายใต้บท 2 (เริ่มต้นด้วยหมวด 29800) ของแผนก 9 ของลักษณะ 4 ของส่วนที่ 6

(l) หากไม่มีศาลที่ตัดสินลงโทษผู้ยื่นการร้องเรียนแต่เดิม ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลจะกำหนดผู้พิพากษาอีกท่านหนึ่งเพื่อวินิจฉัยชี้ขาดการร้องเรียนหรือคำร้อง

(m) ไม่มีส่วนใดในหมวดนี้ที่บ่งชี้ให้ลดหรือยกเลิกสิทธิหรือการเยียวยาใดๆ ที่หากมิฉะนั้นจะมีให้แก่ผู้ยื่นการร้องเรียนหรือผู้ยื่นคำร้อง

(n) ไม่มีส่วนใดในหมวดนี้และหมวดที่เกี่ยวข้องที่บ่งชี้ให้ลดหรือยกเลิกคำพิพากษาขั้นสุดท้ายในกรณีใดๆ ที่ไม่อยู่ในขอบเขตของบทกฎหมายนี้

(o) การรับฟังคำชี้แจงเรื่องการลดโทษที่ถูกสั่งให้มีขึ้นภายใต้กฎหมายนี้จะก่อให้เกิด "กระบวนพิจารณาตามกฎหมายเพื่อการปล่อยตัวหลังการถูกตัดสินว่าผิด" ภายใต้ย่อหน้า (7) ของกลุ่มย่อย (b) ของหมวด 28 ของมาตรา I ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California (กฎหมาย Marsy's Law)

หมวด 15 การแก้ไข

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างกว้างขวางเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของกฎหมาย ข้อกำหนดของมาตรการนี้อาจถูกแก้ไขโดยการออกเสียงลงคะแนนสองในสามของสมาชิกของแต่ละสภาของสภานิติบัญญัติ และลงนามโดยผู้ว่าการรัฐตราบเท่าที่การแก้ไขสอดคล้องและเพิ่มพูนความตั้งใจของกฎหมายนี้ สภานิติบัญญัติอาจ โดยการออกเสียงลงคะแนนส่วนใหญ่ แก้ไข เพิ่มเติม หรือเพิกถอนข้อกำหนดเพื่อลดการลงโทษสำหรับการกระทำผิดใดๆ ที่ถูกระบุไว้โดยกฎหมายนี้ลงอีก

หมวด 16 การแยกออกจากกันได้

หากข้อกำหนดใดๆ ของมาตรการนี้ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดของมาตรการนี้ หรือการนำไปใช้ของข้อกำหนดใดๆ หรือส่วนหนึ่งส่วนใดต่อบุคคลหรือสถานการณ์ใด ด้วยเหตุผลใดๆ ก็ตามไม่ถูกต้อง ข้อกำหนดที่เหลือหรือการนำไปใช้ของข้อกำหนดจะต้องไม่ได้รับผลกระทบ แต่จะยังคงใช้บังคับและมีผลเต็มที่ และเพื่อให้บรรลุผลตามนั้นได้ ข้อกำหนดของมาตรการนี้สามารถแยกออกจากกันได้

หมวด 17 มาตรการริเริ่มที่ขัดแย้งกัน

(a) กฎหมายนี้จะเปลี่ยนแปลงการลงโทษที่เกี่ยวข้องกับอาชญากรรมที่ไม่ร้ายแรงและไม่รุนแรงบางประเภท ในกรณีที่มาตรการนี้และมาตรการริเริ่มอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการที่เกี่ยวข้องกับหัวข้อที่ปรากฏอยู่บนบัตรเลือกตั้งแบบทั่วทั้งรัฐ ข้อกำหนดของอีกมาตรการหนึ่งหรือของมาตรการอื่นๆ จะถือว่าขัดแย้งกับมาตรการนี้ ในกรณีที่มาตรการนี้ได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบจำนวนมากกว่า ข้อกำหนดของมาตรการนี้จะมีค่าบังคับเหนือกว่าโดยเบ็ดเสร็จ และข้อกำหนดของมาตรการอื่นๆ จะเป็นโมฆะ อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่มาตรการนี้และมาตรการอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการมีข้อกำหนดที่ขจัดการลงโทษสำหรับการมีกัญชาเข้มข้นไว้ในครอบครองจะถูกอนุมัติในการเลือกตั้งเดียวกัน ผู้ออกเสียงลงคะแนนตั้งใจให้ข้อกำหนดดังกล่าวที่เกี่ยวข้องกับกัญชาเข้มข้นในมาตรการอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการมีค่าบังคับเหนือกว่า โดยไม่คำนึงว่ามาตรการใดได้รับคะแนนเสียงเห็นชอบจำนวนมากกว่า ผู้ออกเสียงลงคะแนนยังตั้งใจจะมอบการบังคับและผลเต็มที่ให้แก่การนำไปใช้และข้อกำหนดอื่นๆ ของมาตรการนี้และมาตรการอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการเช่นกัน แต่อยู่ในขอบเขตที่มาตรการอีกมาตรการหนึ่งหรือหลายมาตรการไม่สอดคล้องกับข้อกำหนดของกฎหมายนี้เท่านั้น

(b) หากมาตรการนี้ถูกอนุมัติโดยผู้ออกเสียงลงคะแนน แต่ถูกระงับชั่วคราวโดยกฎหมายของมาตรการที่ขัดแย้งกันอื่นๆ ที่ถูกอนุมัติโดยผู้ออกเสียงลงคะแนนในการเลือกตั้งเดียวกัน และบัตรลงคะแนนของมาตรการที่ขัดแย้งกันถูกถือว่าไม่ถูกต้องในภายหลัง มาตรการนี้จะบังคับอัตโนมัติและได้รับการใช้บังคับและมีผลเต็มที่

หมวด 18 การตีความบทกฎหมายแบบกว้าง

กฎหมายนี้จะถูกตีความอย่างกว้างขวางเพื่อให้บรรลุถึงจุดมุ่งหมายของกฎหมาย

ข้อเสนอ 48

กฎหมายนี้ที่ถูกเสนอโดยร่างกฎหมายจากสมัชชา 277 ของการประชุมโดยทั่วไปปี 2013–2014 (บท 51, พระราชบัญญัติปี 2013) ถูกเสนอให้แก่ประชาชนของรัฐ California ให้เป็นการลงประชามติดังที่ได้ระบุไว้ในข้อกำหนดของหมวด 9 ของมาตรา II ของรัฐธรรมนูญแห่งรัฐ California

กฎหมายที่ถูกเสนอนี้จะเพิ่มหมวดในประมวลกฎหมายรัฐบาล ดังนั้นข้อกำหนดใหม่ที่เสนอเพิ่มจะตีพิมพ์ด้วย*ตัวเอียง* เพื่อระบุว่าเป็นข้อกำหนดใหม่

กฎหมายที่เสนอ

หมวด 1 หมวด 12012.59 ถูกเพิ่มเข้าไปในประมวลกฎหมายรัฐบาลเพื่อให้อ่านดังนี้ :

12012.59 (a) (1) ข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ถูกนำเข้าดังที่ระบุไว้กับกฎหมายควบคุมการพนันของชนเผ่าอินเดียนของรัฐบาลกลางปี 1988 (18 U.S.C. รวมไว้ในหมวด 1166 ถึง 1168 และ 25 U.S.C. หมวด 2701 et seq.) ระหว่างรัฐ California และ North Fork Rancheria แห่ง Mono ที่ถูกบังคับตามกฎหมายในวันที่ 31 กันยายน 2012 ได้ให้สัตยาบันในที่นี้

(2) ข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ถูกนำเข้าดังที่ระบุไว้กับกฎหมายควบคุมการพนันของชนเผ่าอินเดียนของรัฐบาลกลางปี 1988 (18 U.S.C. รวมไว้ในหมวด 1166 ถึง 1168 และ 25 U.S.C. หมวด 2701 et seq.) ระหว่างรัฐ California และเผ่าและเผ่า Wiyot ที่ถูกบังคับตามกฎหมายในวันที่ 20 มีนาคม 2013 ได้ให้สัตยาบันในที่นี้

(b) (1) ในการเคารพต่ออำนาจอธิปไตยของเผ่า จะไม่มีสิ่งใดต่อไปนี้ถือเป็นโครงการเพื่อจุดมุ่งหมายของกฎหมายว่าด้วยคุณภาพของสิ่งแวดล้อมแห่งรัฐ California (แผนก 13 (เริ่มต้นด้วยหมวด 21000) ของประมวลกฎหมายว่าด้วยข้อมูลของสาธารณชน) :

(A) การบังคับตามกฎหมายของการแก้ไขต่อข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ที่ได้ให้สัตยาบันโดยหมวดนี้

(B) การบังคับตามกฎหมายของข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ที่ได้ให้สัตยาบันโดยหมวดนี้

(C) การบังคับตามกฎหมายของข้อตกลงระดับรัฐบาลต่อรัฐบาลระหว่างเผ่าและมณฑลหรือรัฐบาลเมืองที่ได้เจรจาดังที่ได้แสดงอำนาจโดยชัดแจ้งหรือดังที่อ้างอิงถึงโดยชัดแจ้งในข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ที่ได้ให้สัตยาบันโดยหมวดนี้

(D) การบังคับตามกฎหมายของข้อตกลงระดับรัฐบาลต่อรัฐบาลระหว่างเผ่าและกรมการขนส่งที่ได้เจรจาดังที่ได้แสดงอำนาจโดยชัดแจ้งหรือดังที่อ้างอิงถึงโดยชัดแจ้งในข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ที่ได้ให้สัตยาบันโดยหมวดนี้

(E) ผลกระทบบนเขตสงวนของการปฏิบัติตามกับข้อตกลงของข้อตกลงร่วมกันเรื่องการพนันในรัฐที่มีเผ่าอินเดียนอาศัยอยู่ที่ได้ให้สัตยาบันโดยหมวดนี้

(F) การขายสินทรัพย์ของข้อตกลงร่วมกันดังที่ถูกกำหนดไว้ในกลุ่มย่อย (a) ของหมวด 63048.6 หรือการสร้างทรัสต์เฉพาะกิจที่ถูกจัดตั้งขึ้นตามที่ถูกกำหนดไว้ในหมวด 63048.65

(2) ยกเว้นดังที่ได้เสนอไว้อย่างชัดแจ้งในที่นี้ กลุ่มย่อยนี้จะไม่ยกเว้นเมือง หรือเมืองและมณฑล หรือกรมการขนส่งจากข้อกำหนดของกฎหมายว่าด้วยคุณภาพของสิ่งแวดล้อมแห่งรัฐ California